

کتیبی: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ و مهرجه کانی

ئاماده کردنی: زاناالکردي

لا إله إلا الله و مهرجه گانی

کتیبی: لا إله إلا الله و مهرجه گانی
ئاماده کردنی: زانا کردی
ژماره ی لاپهره: ۳
بابهت: عهقیده
بهروار: ۱۴ / رمضان / ۱۴۴۳ هجری

پیرست

- 4 پیتنه کی
- 5 واتای لا اله الا الله
- 7 لا اله الا الله
- 8 فەزڵ و گەورەیی لا اله الا الله
- 16 مهرجه گانی لا اله الا الله
- 17 مهرجی یەكەم : العلم - زانست
- 20 مهرجی دووهم : اليقين - دڵنیایی
- 24 مهرجی سێیەم : الاخلاص - نیهەت پاکی
- 27 مهرجی چوارەم : الصدق - راستگویی
- 30 مهرجی پێنجەم : المحبة - خۆشەویستن
- 35 مهرجی شەشەم : الاقياد - گوێرایەلی و تەسلیم بوون
- مهرجی هەشتەم : الكفر بما يعبد من دون الله - بێ باوەڕ بوون بەوەی لە غەیری الله
- 44 دەپەرسترت
- 50 وهلامی گومانیکێ گومراکان و قەبر پەرستان

بسم الله الرحمن الرحيم

پیتنه کی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله وحده ، والصلاة والسلام على من نبى بعده ، و على آله وصحبه و بعد :
 بزانه ره حمه تی الله تعالی ست لی بیت پیویسته و واجبه له سهرت که واتای (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) به ته وای بزانی وهک ئه وهی پیغه مبه ر { **وَعَلَى اللَّهِ** } و هاوه لاکانی رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ و دواى ئه وانیش له سه له فی سألح زانیویانه و لی تیگه یشتوون و جیبه جیان کردوو ، وه ئه مه ئه وه که لیمه یه که یه که م جار له ریگه یه وه داخلی ناو دینی ئیسلام ده بیت به بی ووتنی ئه مه داخلی دینی ئیسلام نابیت و به موسلمان حسیب ناکرییت ، وه ئه مه ئه سلی دینه که ته و نابیت جاهیل بیت پیی جاهیل بوون به مه نابیته عوزر بۆت تا له قیامهت رزگارت بیت له ئاگر و بچیت به ههشت ، جا بزانه ره حمه تی الله ست لی بیت ئه مه ئه وه که لیمه یه که هه موو پیغه مبه ران علیهم سلام له پیناویدا نیردراون تا گه له که یان تی بگه یه نن که ته نها الله شایه نی په رسته و پشت بکه نه هه موو په رستراویکی تر له غه یری الله جا تیگه یشتن و جیبه جیکردنی ئه م که لیمه یه که (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) یه ده بیته هووی ئه وهی که بچیت به ههشت و له ئاگری دۆزه خ رزگارت بیت جا به بی ئه مه رزگار بوونت ئه سته مه بۆیه ئه ی ئه وه که سه ی خۆت به موسلمان ده زانیت واجبه له سهرت له م که لیمه ی (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) یه تیگه ییت و مافه کانی بدهیت تا ببیته یه کیکی له ئه هله که ی و له قیامهت ببتاته به هه شته وه و دوورت بخاته وه له ئاگر .

زانا کردی.

واتای لا اله الا الله

● ئایا دهزانی واتای (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) چیه ؟

ئهو که لیمه یه ی هه موو پیغه مبه ران علیهم و السلام له پیناویدا ره وانه کران.
ئهو که لیمه یه ی به سه دان و هه زاران پیغه مبه ر و موسلمان خوینیان له پیناویدا پرژا.
ئهو که لیمه ی که هه موو مه خلوقات له پیناویدا دروست بووه .
ئهو که لیمه یه ی مانای توحیدی تیدایه و ده تباته به هه شت و له دۆزه خ پرزگارت ده کات .

ووشه ی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) :

واته : لا معبود بحق إلا الله ، هیچ په ستراوێک نییه شایه نی په رستن بیت به حه ق ته نها الله تعالی نه بیت .

هه ر وه کو الله تعالی ده فه رمویت : [ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ] { الحج ٦٢ } .

واته : ئه و بیستن و بینینه ش به هو ی ئه وه یه چونکه به راستی الله خو ی حه ق و راسته ، ئه وانه ش که ئه وان هانا و هاواری بو ده بن له جیات ی ئه و هه ر ئه وه خو ی به تال و ناحه قیه ، بیگومان ئه و الله یه بلند و بهرز و مهزن و گه وره یه .
ئه م به شه ی ئایه ته که [بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ] واته بیگومان ته نها الله حه ق و شیاوی په رسته ، وه هیچ شه ریک و هاوبه شیکی نییه .

وه ئه م به شه ی تری [وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ] واته ئه وه ی که خه لکی تر یان ئه و موشریکانه هاواری بو ده بن جگه له الله بیگومان ئه وه به تال و حه ق نییه وه شایه نی په رستن نییه چونکه ده سه لاتیک ی نییه ئه ویش وه ک خو یان دروستکراوه چۆن ده بیت هانا و هاوار بو دروستکراوه کان بردریت ! که خو یان دروستکراون و توانایان نییه خو یان پرزگار بکه ن له سزا ئه ی چۆن ده توانن ئیوه پرزگار بکه ن !.

ابن جُرَیج (١٥٠هـ) له تهفسیری ئەم ئایەتە [**وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبُطْلُ**] دەفەرمویت : واتا شەیتان .

(واتە ئەوەی دەپەرستن لە غەیری الله شەیتانە یان شەیتان ئەو کارەیان پێدەکات ، **والله أعلم**) { تفسیر الطبری }

وہ الله تعالى لەسەر زمانی پێغەمبەرە (عليهم السلام) پێمان پادەگە یەنیت کە تەنھا و تەنھا الله خۆی حەقە و شایەنی پەرستەن و وہ کەسی تر شایەنی پەرستەن نییە ، هەر لە پێغەمبەر نوح -هوه (عليه السلام) هەتا کۆتایی پێغەمبەر { ﷺ } هەموویان فەرموویانە الله بە تاک و تەنھا پەرستن و وہ شەریکی بۆ بێرێار مەدەن چونکە هیچ خواوەکی تر نییە شایەنی پەرستن بێت جگە لە ئەو ، هەر وەک الله تعالى دەفەرمویت : [**لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتَّبِعُونَ آلِهَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ**] **إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ**] { الاعراف ٥٩ } .

واتە : سویند بە الله بە پێغەمبەری نوح -مان ناردە لای هۆز و نەتەوێکی خۆی جا ووتی : ئەو هۆزی من ! هەر الله پەرستن کە بێ لەو هیچ خواوەکی تر نییە شیاوی پەرستن بێت ، واتە : نابێت لە بەرنامەی هیچ کەسیکی تر پەرەوی بکەن چونکە ئەگەر ئێوە بڕوا نەهێنن ، بە راستی من لە سزای ئەو پۆژە گەورە یە لێتان دەترسم کە پێش دێت .

ئەم بەشە [**أَعْبُدُوا اللَّهَ**] واتە الله بە تەنھا پەرستن و هەر ئەو شایەنی پەرستەن جگە لەو کەسی تر شایەنی پەرستن نییە .

وہ ئەم بەشە تر [**مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ**] واتە لە غەیری الله هیچ خواوەکی تر نییە و هەموو ئەوانە تر کە بانگەوازی خواوەتی دەکەن یان کراون بە خوا ئەو پوچ و بەتالە ، وە ئەمە نەفی هەموو پەرستراویکی کرد کە لە غەیری الله دەپەرستێن .

وہ ئەوەش بزانی کە هەموو بەرنامە و رێبازی جگە لە بەرنامە و رێبازی ئیسلام پوچ و بەتالە و بەرنامە و حوکمی جاھیلیەتە ، وە هیچ بەرنامە و رێبازی شایەنی ئەو نییە بێ بە حاکم لە کەلامەکی الله تعالى نەبێت کە قورئانە و بۆ مەروفاوەتی پەرەوانە کردوو تا ببێت بە حاکم لە ئیوانیاندا و بۆ هەر کێشە و گیر و گرفتیک بگەرێنەو بۆ کەلامەکی الله تعالى .

لا اله الا الله

دوو ږووکنی هه یه

یه که م **(نه فی) {لَا إِلَهَ}** : له م به شه دا نه فی هه موو په رستراویکی تر ده که یت که جگه له الله بپه رستریټ و گورایه لی بکریټ و شوین که و ته ی هه بیټ وه به پووچ و به تالی ده زانی و بیباوه ږ ده بیت پی ، به شیوازیکی تر واته : نا بو طاغوته کان نا بو ئه ربابه کان نا بو په رستراوه به تاله کان نا بو یاسای ده سکرد و ده ستوره کوفرینه کان که ولاته به ناو ئیسلامیه کان و غه ریبیه کان حوکمی پی ده که ن ، ئه مه پیکهات له **{نه فی}** .

دووهم **(اثبات) {إِلَّا اللَّهُ}** : له م به شه سدا په رستراویتی بو الله جیگیر ده که یت که هه ر به ته نها الله مافی په رستنی هه یه و هه ر الله حقه که په یره وی لی بکری و گوپرایه لی بکری و شوین ږیگه و ږیبازه که ی بکه ویت ، به شیوازیکی تر واته : به لی بو الله که به تاک و ته نها بیپه رستم و بو شه ریعته پاک و بی گه رده که ی به بی به حاکم و حوکمی جیهانیان بکات ئه مه ش پیکهات له **(اثبات)** .

هه ردوکیان له خوټ بینه جی ئه گینا ږه نجه ږو و خه ساره تمه ندی .

فهزّل و گهورهیی لا اله الا الله

دهربارهیی فهزّل و گهورهیی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) :

ئیمامی ابن رجب الحنبلی (۷۹۵هـ) دهفهرمویت : وشهی تهوکید کۆمهلیک فهزّلی گهورهیی ههیه ناگونجیت لیڤه به دریژی و به تهفاصیل باسی بکهین ، بۆت باس دهکهه کهمییک که له بارهیهوه هاتووه ، (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وشهی تهقوایه ههر وهک که **ئیمامی عمر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)** و هاوهلان به کهلیمهیی تهقوا تهفسیری وشهی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بیان کردووه ، وه وشهی پالفتهی نیهته بۆ الله ، وه شایهتی دانیکی راست و دروسته ، وه بانگهوازیکی دروسته ، وه خو بهری کردنه له شیرک وه پرزگار بوونه لهه ئهمره (واته له شیرک پرزگارت دهکات له قیامهت) وه له پیناویدا دروستکراوهکان دروستکراون .

وهک الله تعالی دهفهرمویت : [وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ] { الذاریات ۵۶ } ، وه له پیناویدا پیغهمبهران علیهم السلام رهوانه کراون وه کتیبهکان دابهزیزاون (کتیبه ئاسمانیهکان) ، وهک الله تعالی دهفهرمویت : [وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ] { الأنبياء ۲۵ }

وه الله تعالی دهفهرمویت : [يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ] { النحل ۲ } ، فمونهی ئهم ئایهتانهش زۆرن دهربارهیی فهزّلی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) .

ناتوانریت بژمیڤدریّت لهسهر بهندهکانی لهو بهخشیشانهیی پهروهردگار له سورهتی ئایهتی النعم (واته ئایهتی بهخشیش) هاتووه که ئهم سورهتهش ناوی لی نراوه (النحل) وه لهبهه ئهوهیه

ئیمامی سفیان بن عیینة (١٩٨هـ) رحمه الله ده‌فه‌رمویت : هیچ به‌خشیشیکی الله تعالی له‌سه‌ر به‌نده‌کانی نه‌بووه له به‌خشیشیک گه‌وره‌تر بیت له‌وهی که وشه‌ی توحید که **(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)** یه بناسیت ، وه وشه‌ی توحیدی **(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)** بۆ ئه‌هلی به‌هه‌شت وه‌کو ئاوێکی سارد و سازگار وایه له‌وهی که ئه‌هلی دونیا پیویستی پێی ده‌بیت ، وه له‌پیناوی وشه‌ی **(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)** مائی پاداشت ، وه مائی سزا ئاماده‌کراوه ، وه له‌پیناوی وشه‌ی **(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)** فه‌رمان کراوه که پیغه‌مبه‌ران علیهم السلام که جیهاد بکه‌ن ، هه‌ر که‌سی بلی **(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)** مال و خوینی پارێزراو ده‌بیت ، وه هه‌ر که‌سیک ره‌تی کاته‌وه و نه‌یه‌ویت ئه‌وه مال و خوینی به‌زایه‌چووه ، وه **(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)** کللی به‌هه‌شته ، وه کللی بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌رانه‌علیهم السلام ، وه به‌و وشه‌یه‌ش الله تعالی قسه‌ی پێ له‌گه‌ل **موسی علیه السلام** کردوو کردی به‌پارێز به‌ندیه‌ک بۆی تا له‌شه‌ر و خراپه‌ بیپارێزیت.

{ کلمة الإخلاص لابن رجب الحنبلي ص-٥٢-٥٣ }

فهزلی **(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)** له‌فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر { ﷺ } :

ته‌وحید له‌پیش هه‌موو شتی‌که‌وه‌یه !!
سه‌ره‌تای بانگه‌وازی بۆ **(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)** یه

ابن عباس (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) ده‌فه‌رمویت : کاتی پیغه‌مبه‌ر { ﷺ } **معاذ بن جبل** ی **(١٨هـ)** **(رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)** نارد بۆ یه‌مه‌ن ، پێی فه‌رموو : داوایان لی بکه‌شایه‌تی بده‌ن که هیچ خواجه‌ک نییه‌شایه‌نی په‌رستن بیت به‌حق جگه‌ له‌الله وه محمدیش { ﷺ } نێردراوی الله یه ، ئه‌وجا ئه‌گه‌ر بۆ ئه‌مه به‌گوێیان کردی ئه‌وا پێشیان بلی : که الله له‌هه‌موو شه‌و و رۆژیکدا پێنج نوێژی له‌سه‌ریان فه‌رز کردوووه جا ئه‌گه‌ر بۆ ئه‌مه‌ش به‌گوێیان کردی ، ئه‌وا پێیان بلی : له‌الله زه‌کاتی له‌سه‌ریان فه‌رز کردوووه ، که له‌ده‌وله‌مه‌نده‌کانیان وه‌رده‌گیرئ و ده‌دریته‌وه به‌هه‌ژاره‌کانیان .

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ بَعَثَ مُعَاذًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِلَى الْيَمَنِ، فَقَالَ : ادْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً فِي أَمْوَالِهِمْ تُوْخَذُ مِنْ أَغْنِيَائِهِمْ وَتُرَدُّ عَلَى فُقَرَائِهِمْ .

{ صحيح البخاري ١٣٩٥ }.

له عوبادهی کوری صامیت (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) له پیغه مبه ره وه { ﷺ } ده فه رمویت : هه ره که سیک شایه تی بدات که بیجگه له الله خودای تر نییه و هه ره خوی خودای به هه وه و تاک و ته نیایه و هاوبه شی نییه وه شایه تی بدات که محمد بهنده و پیغه مبه ری الله یه وه عیساش بهنده و پیغه مبه ری الله یه و به فه رمووده ی الله له مریم بووه و ره حمه تیکه و الله ناردویه تی وه شایه تی بدات که به هه شت راسته و دۆزه خ راسته ، هه رکه سی ئه م شایه تیه بدات له سه ره ئه م شیویه الله ده یخاته به هه شته وه ئیتر کرده وه ی هه رچی بیت .

عَنْ عُبَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ : مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَنَّ عِيسَى عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ - أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ عَلَى مَا كَانَ مِنَ الْعَمَلِ { صحيح البخاري ٣٤٣٥ }

وشه ی ته وحید (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) هوکاره بو چوونه به هه شت ته گه ره هینده ی هه موو دونیا تاوانیشت هه بیت :

له عه مر ی کوری عاصه وه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده گێرنه وه ، که پیغه مبه ری الله { ﷺ } فه رموویه تی: الله تعالی له رۆژی قیامه تدا پیاویک له ئومه تم هه لده بژیژی به به رچاوی به دیه یتر اوانه وه کرده وه کانی ده خه نه روو له چه ند تۆمار یکدا که ژماره یان ده گاته نه وه د و نو تۆمار ، هه ره تۆمار یک ته وهنده ی چاو کار بکات و بیینی ده بیت ، پیی ده وتریت : ئینکاری هیچ شتی له مانه ده که یت ؟ مه لائیکه کانم ته وانه ی که

کرده وه کانی تۆیان تۆمار کردوو ههچ سته میکیان لی کردوویت ؟ ههچ به هانه یه کت هه یه ؟ ده لی : نه خیر ئه ی پهروه ردگارم ، الله تعالی ده فره مویت : تۆ کرده وه یه کی چاکه ت لای ئیمه یه ، ئیمرو ههچ سته میکت لی ناکریت ، پسووله یه کی بچوکی ده ده نی : (**أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدَ عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ**) ی تیدایه ، ده لی : ئه ی پهروه ردگار ئه م پسووله بچوکه له گه ل ئه و تۆماره گه ورانه دا چیه ؟ ده فره مویت : بیگومان تۆ زولم و سته مت لی ناکرئ ، تۆماره گه وره کان ده خه نه تایه کی ته رازوو ه که و پسووله بچوکه که ش ده خه نه تایه که ی تری ، تۆماره گه وره کان سوکتر ده بن و پسووله بچوکه که قورستر ده بیئت ، ههچ شتی له ناوی الله تعالی قورستر نییه .

عَبْدَ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ يَقُولُ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : **إِنَّ اللَّهَ سَيَخْلُصُ رَجُلًا مِنْ أُمَّتِي عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيَنْشُرُ عَلَيْهِ تِسْعَةَ تِسْعِينَ سِجِلًا، كُلُّ سِجِلٍّ مِثْلُ مَدِّ الْبَصَرِ، ثُمَّ يَقُولُ : أَتَنْكِرُ مِنْ هَذَا شَيْئًا ؟ أَظَلَمَكَ كَتَبَتِي الْحَافِظُونَ ؟** فَيَقُولُ : لَا يَا رَبِّ. فَيَقُولُ : أَفَلَاكَ عُدْرٌ ؟ فَيَقُولُ : لَا يَا رَبِّ. فَيَقُولُ : بَلَى، إِنَّ لَكَ عِنْدَنَا حَسَنَةً، فَإِنَّهُ لَا ظُلْمَ عَلَيْكَ الْيَوْمَ. فَتَخْرُجُ بِطَاقَةٍ فِيهَا : **أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ**. فَيَقُولُ : احْضُرْ وَزَنِّكَ. فَيَقُولُ : يَا رَبِّ، مَا هَذِهِ الْبِطَاقَةُ مَعَ هَذِهِ السَّجَلَاتِ ؟ فَقَالَ : إِنَّكَ لَا تُظْلَمُ. قَالَ : فَتَوَضَّعَ السَّجَلَاتُ فِي كَفِّهِ، وَالْبِطَاقَةُ فِي كَفِّهِ، فَطَاشَتِ السَّجَلَاتُ، وَثَقُلَتِ الْبِطَاقَةُ، فَلَا يَثْقُلُ مَعَ اسْمِ اللَّهِ شَيْءٌ.

{ سنن الترمذي ٢٦٣٩ }

شایه تی دان به (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) ئاگرت له سه ر حه رام ده کات :
 له **الصنابحي يه وه - له عبادة كورى الصامت ه وه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)** - ده لی : چووم بو لای له سه ره مه رگدا بوو، ده ستم کرد به گریان، ووتی : ئارام به، بوچی ده گریت ؟ سویند به الله ئه گه ر شه هیدبووم شایه تیت بو ده ده م، ئه گه ر شه فاعه تم بوکرا بو ت ده که م، ئه گه ر توانیم سوودت پیده گه یه نم، ئینجا ووتی : سویند به الله فه رمووده یه ک نییه که له پیغه مبه ری الله م { **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ** } بیستبن خیری ئیوه ی تیداییت بۆم نه گیرابنه وه جگه له یه ک فه رمووده، ئه ویش ئه مپرو بو تان ده گیرمه وه، منیش

ئىستا مردن ده‌وره‌ی داوم له پىغمبه‌رى الله م { ﷺ } بيستوو هه‌رموويه‌تى :
(هه‌ركه‌س شايه‌تيدا كه هه‌چ په‌رستراوىك نيه‌ به‌حق بو په‌رستن ته‌ها الله تعالى
نه‌بيت و محمديش { ﷺ } په‌وانه‌كراوى الله يه، الله ئاگرى له‌سه‌ر حه‌رام ده‌كات .

**عَنِ الصَّنَابِجِيِّ ، عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ ، أَنَّهُ قَالَ : دَخَلْتُ عَلَيْهِ وَهُوَ فِي الْمَوْتِ ،
فَبَكَيْتُ ، فَقَالَ : مَهْلًا لِمَ تَبْكِي ؟ فَوَاللَّهِ لَئِنْ اسْتُشْهِدْتُ لِأَشْهَدَنَّ لَكَ ، وَلَئِنْ شَفَعْتُ
لَأَشْفَعَنَّ لَكَ ، وَلَئِنْ اسْتَطَعْتُ لَأَنْفَعَنَّكَ . ثُمَّ قَالَ : وَاللَّهِ مَا مِنْ حَدِيثٍ سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ
اللَّهِ { ﷺ } لَكُمْ فِيهِ خَيْرٌ إِلَّا حَدَّثْتُكُمْ بِهِ ، إِلَّا حَدِيثًا وَاحِدًا ، وَسَوْفَ أَحَدُّثُكُمْ يَوْمَ ، وَقَدْ
أَحِيطَ بِنَفْسِي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ { ﷺ } يَقُولُ : مَنْ شَهِدَ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا
رَسُولُ اللَّهِ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ النَّارَ .**

{ صحيح مسلم ٢٩ }

ئايا شايه‌تى نه‌ده‌دا كه هه‌چ خوايه‌ك نيه‌ جگه له (الله) :
له محمودى كورى ربيع هه‌وه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) له عتبان سى كورى مالك هه‌وه (رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهُ) بو‌مان ده‌گيرىته‌وه ده‌لى: هاتم بو مه‌دينه،

گه‌يشتم به‌عتبان وتم: هه‌رمووده‌يه‌كم له‌توو هه‌پىگه‌يشتوو ، ووتى: چاوم تووشى
شتىك بوو بوو، منيش ناردم بو لاي پىغه‌مبه‌رى الله { ﷺ } : كه من پىم خوشه
سه‌ردانم بكه‌يت و، له‌مالى ئيمه‌ نويز بكه‌يت، بوئه‌وه‌ى بيه‌كم به‌جى نويز ، ده‌لى:
پىغه‌مبه‌ر { ﷺ } له‌گه‌ل چه‌ند كه‌سىك له‌هاوه‌لان هات و چوو هه‌ژوو‌ره‌وه‌و، ده‌ستى
كرد به‌نويزكردن، هاوه‌لانى له‌ناوخوياندا قسه‌يان ده‌كرد، زوربه‌ى باسه‌كه‌يان له‌سه‌ر
مالك كورى دخشم بوو، وتيان: خوزگه‌ ده‌خوازين كه پىغه‌مبه‌ر { ﷺ } دوعاى لىيكات
و تياچىت، خوزگه‌شيان ده‌خواست تووشى شتىك ببيت. پىغه‌مبه‌ر { ﷺ }

له‌نويزه‌كه‌ى بوويه‌وه، هه‌رمووى: (ئايا شايه‌تى نه‌ده‌دا كه هه‌چ خوايه‌ك نيه‌ شايه‌نى
په‌رستن بيت به‌حق جگه له (الله) و منيش په‌وانه‌كراوى ئه‌وم) ، وتيان: ئه‌و
واده‌لىت، به‌لام له‌دليه‌وه نايه‌ت هه‌رمووى: كه‌س نيه‌ شايه‌تى بدات كه جگه له الله
هه‌چ خوايه‌ك نيه‌وه، منيش پىغه‌مبه‌رى الله م، بچيته ئاگره‌وه يان بيه‌چه‌ژيت .

ئه‌نه‌س ووتى: زور دلخوش بووم به‌و هه‌رمووده‌يه‌و به‌كوپه‌كه‌مم ووت: بينووسه،
ئه‌ويش نووسى.

حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ الرَّبِيعِ ، عَنْ عِثْبَانَ بْنِ مَالِكٍ قَالَ : قَدِمْتُ الْمَدِينَةَ ، فَلَقِيتُ عِثْبَانَ ، فَقُلْتُ : حَدِيثٌ بَلَغَنِي عَنْكَ . قَالَ : أَصَابَنِي فِي بَصَرِي بَعْضُ الشَّيْءِ ، فَبَعَثْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ { أَنِّي أَحِبُّ أَنْ تَأْتِيَنِي ، فَتُصَلِّيَ فِي مَنْزِلِي ، فَاتَّخِذْهُ مُصَلًّى . قَالَ : فَأَتَى النَّبِيُّ ﷺ { وَمَنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ أَصْحَابِهِ ، فَدَخَلَ وَهُوَ يُصَلِّي فِي مَنْزِلِي ، وَأَصْحَابُهُ يَتَحَدَّثُونَ بَيْنَهُمْ ، ثُمَّ أَسْنَدُوا عَظَمَ ذَلِكَ وَكَبَّرَهُ إِلَى مَالِكِ بْنِ دُخْشَمٍ . قَالُوا : وَدُّوا أَنَّهُ دَعَا عَلَيْهِ ، فَهَلَكَ ، وَودُّوا أَنَّهُ أَصَابَهُ شَرٌّ ، فَقَضَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ { الصَّلَاةَ . وَقَالَ : أَلَيْسَ يَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ ؟ قَالُوا : إِنَّهُ يَقُولُ ذَلِكَ ، وَمَا هُوَ فِي قَلْبِهِ . قَالَ : لَا يَشْهَدُ أَحَدٌ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ ، فَيَدْخُلُ النَّارَ ، أَوْ تَطْعَمَهُ . قَالَ أَنَسٌ : فَأَعَجَبَنِي هَذَا الْحَدِيثُ . فَقُلْتُ لِابْنِي : اكْتُبْهُ ، فَكَتَبَهُ .

{ صحيح مسلم ٣٣ }

مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) دهفه رمویت: **رَسُولُ اللَّهِ ﷺ** { فهرمووی: ههر که سێک کۆتا وشهێ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بێت ده چیتته به ههشته وه [ئه مه له کاتی مردنه ، والله اعلم] .

عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ { : مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ .

{ سنن أبي داود ٣١١٦ }

له **رَبِيعَةَ بْنِ عِبَادٍ الدِّيَلِيِّ** ، وه جاهلی بوو موسوڵمان بوو ، ووتی: رسول الله ﷺ { مم بینى به چاوم ده مبینى له بازاری ذی المجازدا ، ده یفه رموو: ئه ی خه لکینه بلین: **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** ، سه رفراز ده بن ، وه ده چوووه ناو ریگا کانی نیوان شاخه کانی مه که وه وه خه لک له سه ری کۆده بونه وه ، هه یه که یکه نه بینى شتیک بلی ، وه ئه ویش پیغه مبه ر { ﷺ } بیده نگ نه ده بوو ، ده یفه رموو: ئه ی خه لکینه بلین **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** ، سه رفراز ده بن .

عَنْ رَبِيعَةَ بْنِ عَبْدِ الدَّيْلِيِّ - وَكَانَ جَاهِلِيًّا أَسْلَمَ - فَقَالَ : رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ { ﷺ } بَصَرَ عَيْنِي بِسُوقِ ذِي الْمَجَازِ، يَقُولُ : يَا أَيُّهَا النَّاسُ، قُولُوا : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ؛ تَفْلِحُوا . وَيَدْخُلُ فِي فِجَاجِهَا وَالنَّاسُ مُتَقَصِّفُونَ عَلَيْهِ، فَمَا رَأَيْتُ أَحَدًا يَقُولُ شَيْئًا، وَهُوَ لَا يَسْكُتُ، يَقُولُ : أَيُّهَا النَّاسُ، قُولُوا : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ؛ تَفْلِحُوا .

{ مسند لإمام أحمد ١٦٠٢٣ }

أَيُّ ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده گِیږتته وه ، ده لَئ: چومه لای پیڅه مبه ر { **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ** } جلیکی سپی له به ردابوو ، وه نه و خه و تبوو ، پاشان چومه لای خه به ری بویه وه ، فهرمووی: هیچ بهنده یه ک نییه بلئ: هیچ خواجه ک نییه شایه نی په رستن بیت به حق جگه له الله ، پاشان له سهر ته وه ډیر ئیلا ده چیته به هه شته وه ، **أَيُّ ذَرٍّ** ده لئ و وتم: ته گهر زینا بکات و دزیش بکات ؟ فهرمووی: ته گهر زینا بکات و دزیش بکات و دزیش بکات ، و وتم: ته گهر زینا بکات و دزیش بکات ؟ فهرمووی: ته گهر زینا بکات و دزیش بکات ، و وتم: ته گهر زینا بکات و دزیش بکات ؟ فهرمووی: ته گهر زینا بکات و دزیش بکات سهره پای پیڅه خوش بوونی **أَيُّ ذَرٍّ** . وه هه کاتیک **أَيُّ ذَرٍّ** ته مه ی ده گِیږایه وه ده یوت: وه ته گهر **أَيُّ ذَرٍّ** یش پی ناخوش بیت . باوکی عبدالله ووتی: ته مه له کاتی مردنه یان پیش ته وه یه ته گهر ته وبه بکات و په شیماں بیتته وه ، وه بلئ: **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** ، الله لی خوش ده بیت .

[illegible]

{ صحيح البخاري ٥٨٢٧ }

ده‌لیم: هه‌موو ئه‌م فه‌رموودانه‌و زیاتریش فه‌زڵ و گه‌وره‌یی واتای (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)
ده‌رده‌خه‌ن که ئه‌گه‌ر واتاکه‌یت زانی و مه‌رجه‌کانیت له‌ خۆتدا هه‌ینایه‌ جی ئه‌وکاته
لێت وه‌ر ده‌گیرئ و پێی ده‌چیته‌ به‌هه‌شته‌وه‌ ، وه‌ ئیلا ته‌نها ووتنی به‌ زمان و به‌ بێ
زانینی واتاکه‌ی و هه‌بوونی مه‌رجه‌کانی ئه‌وه‌ هه‌یج سوودی‌ک به‌ خاوه‌نه‌که‌ی
ناگه‌یه‌نێک جا بۆیه‌ به‌ جوانی وه‌ک خۆی مه‌رجه‌کانی له‌ خۆتدا بێنه‌ جی و پارێزگاری
له‌ ته‌وحیده‌که‌ت بکه‌ ، الله‌ ته‌عالی له‌ ئه‌هلی ته‌وحید حسێمان بکات ، آمین .

مەرجه‌کانی لا اله الا الله

وهک لهم کورته هۆنراوه‌یه ئاماژه‌ی پێدراوه :

العلم والیقین والقبول والانقیاد فادر ما أقول
والصدق والإخلاص والمحبة وفَّقک الله لما أحبه

هه‌روه‌ها مه‌رجی هه‌شته‌م : الْكَفَرُ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ .

پاشان یه‌ک یه‌ک مه‌رجه‌کانی باس ده‌که‌ین و ده‌لیله‌کانی له‌ قورئان و فه‌رمووده
ده‌خه‌ینه‌ روو باذن الله تعالی :

مه‌رجی به‌که‌م : العلم - زانست

مه‌رجی به‌که‌می ئه‌م (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) به‌ ئه‌وه‌یه که بزانی واتای (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) چیه ، واته هیچ خواجه‌ک شایسته‌ی په‌رستن نبیه ، هیچ به‌ردیک هیچ داریک هیچ بۆچونیک هیچ فه‌لسه‌فه‌یه‌ک هیچ ری‌بازیک هیچ داوا کاریه‌ک له‌ خه‌لکی له‌ مردوان و زیندوان ئه‌مانه‌ هیچی جائیز نبیه و شه‌ریک په‌یدا کردنه بۆ الله تعالی نابی په‌رستن بۆ هیچ یه‌ک له‌مانه بی‌ت به‌لکو ده‌بی‌ت ته‌نها بۆ الله بی‌ت .

جا ئه‌م ئه‌مه‌ به‌که‌م مه‌رجه‌ کاتیک ده‌ته‌وی بی‌ته‌ ناو حیزبی الله وه‌ ده‌بی‌ت بزانی و جاهیل نه‌بی‌ت به‌ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) وه‌ ده‌بی‌ بزانی داوای چیت لی ده‌کری‌ت ، وه‌ الله حیزبی هه‌یه‌ ده‌بی‌ شوینی بکه‌ویت وه‌ نابی شوین هیچ حیزیکی تر بکه‌ویت ، ته‌نها حیزبی الله سه‌ر فرازه‌و رزگار بووه‌ هه‌ر وه‌ک چۆن الله تعالی ده‌فه‌رموی‌ت: [أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ] {المجادلة ۲۲} واته : ئاگاداربین که به‌راستی هه‌ر لایه‌ن و حزب و ده‌سته و تاقمی الله سه‌رکه‌وتوو و سه‌رفرازن.

جا به‌که‌م مه‌رج که داوات لی کراوه‌ زانسته ، هه‌ر وه‌ک چۆن الله تعالی ده‌فه‌رموی‌ت: [فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْتَغْفِرُ لِدُنْبِكَ] { محمد ۱۹ } واته: ئه‌ی ئینسان !! ده‌ی که‌واتا چاک بزانه‌و دُنیا‌به‌ جگه‌ له‌ الله ، هیچ خواجه‌کی ترنبیه به‌ حه‌ق که شایه‌نی په‌رستن بی‌ت ، داوای لی‌خۆ‌ش‌بوونی گونا‌ه بۆ خۆت بکه . زانایان ده‌لین (العلم بمعنا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ نفياً وإثباتاً) دوو شت لی‌ره‌دا دانا نه‌فی شتی‌کت کردوو دانت به‌ شتی‌کیش دانا ، به‌ کورتی ده‌لی‌ت نه‌خیر بۆ هه‌مووان به‌لی بۆ الله .

هه‌روه‌ها الله تعالی ده‌فه‌رموی‌ت: [إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ] { الزخرف ۸۶ }

واته: مه‌گه‌ر که‌سی‌ک که شایه‌تی راستی دابی‌ت و بزانی‌ت کی شایسته‌ی تکا بۆ‌کردنه .

ئه‌هلی ته‌فسیر بو ئه‌م ئایه‌ته ده‌لێن: وه مانای شه‌هاده دانی حه‌ق شایه‌تیه به (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) که وشه‌ی ته‌وحیده (وَهُمْ يَعْلَمُونَ) واته: به دَل و ده‌رونیان له‌گه‌ل ئه‌وه بن که به زمانیان ده‌ریان بری [واته له دلیشه‌وه پازی بن به واتای لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ والله اعلم].

{ تفسیر البغوي }

هه‌روه‌ها له فه‌رموده‌ش ئاماژه‌ی پی‌ کراوه که ئیمامی عثمان بن عفان (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده‌فه‌رمووت: رسول الله ﷺ { فه‌رمووی: هه‌ر که‌سیک مرد و وه زانی که هیچ خوایه‌ک نییه شایه‌نی په‌رستن بیت به‌ح‌ق جگه له الله ، ده‌چیته به‌هه‌شته‌وه .

عَنْ عُثْمَانَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ { : مَنْ مَاتَ ، وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ . { صحيح مسلم ۲۶ }

که واته به مه‌رج گیراوه له قورئان و فه‌رموده‌دا که ئه‌و که‌سه‌ی ده‌بیت به موسوڵمان و داخلی ناو حیزبی الله تعالی ده‌بیت ، ده‌بی بزانی که الله تعالی داوای چی لی کردووه و واتای (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بزانی وه‌ک ئه‌وه‌ی که باس‌مان کرد وه خۆی به دوور بگرێ له هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ی ئه‌م مه‌رجه که نه‌زانیه (جهل) ، جا ئه‌گه‌ر زانستی به واتای (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) هه‌بوو وه حه‌ق و مافه‌گانی دا ئه‌وا مه‌رجیکی به‌ته‌واوی جیبه‌جی کردووه ، وه خۆی پزگار کردووه له جه‌هل و نه‌زانی ، وه ئه‌گه‌ر به‌و شیوه نه‌بیت ئه‌وه لی قه‌بوڵ نا‌کریت و خه‌ساره‌مه‌ندی دونیاو قیامه‌ت ده‌بیت ، جا بۆیه بزانه رحمک الله که نابی و ناگونجی که خۆت به موسوڵمان بزانی و جاهیل بیت به واتای (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ئه‌وه‌ی جاهیل بیت به واتاکه‌ی ئه‌وه بیگومان له سه‌ره‌تاوه هه‌ر نه‌هاتۆته ناو ئیسلامه‌وه ، الله په‌نامان بدات له جه‌هل و نه‌زانی هه‌روه‌ک :

ئیمامی الآجری (۳۶۰هـ) فه‌رموویه‌تی:

بزانه په‌حمه‌تی الله ت لیبت ، من و تو له‌سه‌رده‌می فیتنه زۆریداين له‌زۆر پرووه‌وه ، ئه‌گه‌ر مروّف زانستی نه‌بیت به پزگاربوون له هه‌موو فیتنه‌یه‌ک که به‌سه‌ری دا دیت ئه‌وا به‌راستی له‌ناو ده‌چیت .

{ کتاب فرض طلب العلم }

که وایه واجبه له سهرت خۆت فیڤی زانستی شهرعی بکهیت و بزانی داوای چیت لی
کراوه وه کو خۆی جیبه جیی بکهیت ، ئه گهر نا له ږیزی تیا چووان ده بیت .

مه‌رجي دووهم : اليقين - دلنڤايي

دواي ئه‌وه‌ي زانستت به واتاي (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) هه‌بوو ، ئه‌وه پيويسته له‌سه‌رت كه ئه‌م مه‌رجه‌ش كه (اليقين) واته دلنڤايي كه پيچه‌وانه‌كه‌ي گومانه له خوتدا جيبه‌جي بكه‌يت ، ئه‌بيت دلنڤاييت سه‌دا سه‌د ، وه نابي يه‌ك زه‌ره گومانت هه‌بيت ، گهر گومانت هه‌بيت له كووتايي كافري ، يان الله ش به‌رستي و گومانت هه‌بيت له راستيه‌تي ئه‌م دينه كه ديني حقه ئه‌وه تو كافري ، وه‌كو ئه‌وه‌ي بلي من شويي ده‌كه‌وم ئه‌گهر راست بوو ئه‌وه سه‌ر به‌رز ده‌بين ئه‌گهر راستيش نه‌بوو ئه‌وه خو هيچمان له ده‌ست ده‌رناجي ! ئه‌مه گومانه نابيت .

به‌لكو ده‌بي بلي الله تعالى ده‌په‌رستم و ئيمانم هه‌يه كه به‌هه‌شت و جهه‌نه‌مي هه‌يه و ئه‌وه‌ي به‌ قسه‌ي نه‌كات ده‌يخاته ناو جهه‌نه‌م و ئه‌وه‌شي به‌ قسه‌ي بكات ده‌يخاته به‌هه‌شته‌كه‌يه‌وه ، ده‌بيت يه‌قينت هه‌بي كه ئه‌م دينه ديني راسته‌و كامله‌و ته‌واوه‌و هيچ كه‌م و كورپه‌كي نيه هه‌روه‌ك چون الله تعالى ده‌فه‌رمويت:

[**هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ**] { **الصف ٩** }

واته: الله ئه‌و زاته‌يه كه په‌يامبه‌ره‌كه‌ي خوي محمد { ﷺ } به‌قورئانيكي پي‌نموونيكاو ئايينيكي حه‌ق و راست و ره‌وانه‌وه نارد بو ئه‌وه به‌سه‌ر ته‌واوي ئايينه‌كاندا سه‌ري بخات ، ئه‌گه‌رچي موشريك و هاوبه‌ش په‌يداكه‌رانيش پي‌يان ناخوش بي و، هه‌ولي كوژانه‌وه‌ي بده‌ن.

كه‌وايه بزانه ديني حه‌ق ته‌نها ديني ئيسلامه‌و هه‌ر ته‌ويش په‌سه‌نده لاي الله تعالى و نابي هيچ گومانت له راستي ئه‌م دينه هه‌بيت ، وه ده‌بي دلنڤاييت كه ئه‌م دينه ديني حه‌ق و راسته‌و غه‌يري ئه‌م دينه‌ش هيچ دينيكي تر په‌سه‌ند نيه و هه‌موو ئاين و دينه‌كاني تر به هاتني ئيسلام نه‌سخ بونه‌وه‌و نابيت په‌په‌رويان لي بكري هه‌ر وه‌ك الله تعالى ده‌فه‌رمويت:

[وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي آلِ آخِرَةِ مِنَ الْخُسِرِينَ]
{ آل عمران ۸۵ }

واته: هه‌رکه‌سی بێجگه له‌به‌رنامه‌و شه‌ریعه‌تی ئیسلام هه‌ردینێک بو‌خوی هه‌لبژێری و بیکه‌به‌رنامه‌ی خوی هه‌رگیز لێیوه‌رناگیردری و له‌دواروژیشدا له‌پیزی زیانه‌ندانه‌.

که‌واته‌ بێ هیچ گومانێک ئه‌م دینه‌ وه‌ر بگه‌رو ئاسووده‌ به‌ الله‌ تعالی‌ یش
ده‌فه‌رمویت: [إِمَّا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا]
{ الحجرات ۱۵ }

واته: بێگومان ئیماندارانی راست ئه‌وانه‌ن که‌باوه‌ریان به‌ الله‌ و پێغه‌مبه‌ری الله‌ هێناوه‌ و پاشان نه‌که‌وتوونه‌ته‌ هیچ گومان و دوودلێه‌که‌وه‌ .

له‌ ته‌فسیری [ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا] ئیمامی الطبري (۳۱۰هـ) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی ده‌لی: پاشان
هیچ گومانیان له‌ به‌یه‌کدانانی الله‌ تعالی‌ نه‌بووه‌ ، وه‌ گومانیشیان له‌ پێغه‌مبه‌رایه‌تی
پێغه‌مبه‌ر { ﷺ } نه‌بووه‌ ، وه‌ نه‌فسیان ملکه‌چی گوێرایه‌لی الله‌ وه‌ گوێرایه‌لی
پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی کردووه‌ ، وه‌ کرده‌وه‌یان به‌وه‌ کردووه‌ که‌ واجب‌ کراوه‌ له‌سه‌ریان له‌
فه‌رزه‌کانی الله‌ تعالی‌ به‌ بێ هیچ گومانێک له‌ ئه‌وه‌وه‌ له‌ واجب‌ بوونی ئه‌مه‌
له‌سه‌ریان .

{ تفسیر الطبري }

گومان نابێت له‌ دلتدا دروست بێ ئه‌گه‌ر گومان هه‌بوو له‌ دلتدا له‌م دینه‌ ئه‌وه‌ تۆ
هه‌ر نه‌هاتویه‌ ناو دینه‌که‌وه‌ ، به‌لکو ده‌بێت بیلێت و له‌ دلێشتدا وابێ چۆن ئه‌زانی
بو‌ ئه‌وه‌ به‌رده‌یان ئه‌وه‌ مرو‌قه‌یان ئه‌وه‌ شاخه‌ ده‌بێت به‌م شیویه‌ بیلێت و
له‌ دلتدا وابێت که‌ ئه‌م دینه‌ حه‌قه‌ وه‌ به‌هه‌شت و جه‌هه‌نم حه‌قه‌ .

پاشان الله‌ تعالی‌ له‌ کۆتایی هه‌مان ئایه‌ت ده‌فه‌رمویت:
[وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصُّدُقُونَ] { الحجرات ۱۵ }
واته: به‌خۆیان و سه‌رو مālێشیانه‌وه‌ تیکۆشاون له‌پیناوی ئاینی
الله‌ دا، ته‌نها ئا ئه‌وانه‌ راستن .

الطبري (٣١٠ هـ) له ته‌فسیری ئەم ئایه‌ته‌دا **[أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ]** ده‌لێ: ئەوانه‌ ئه‌و كه‌سانه‌ بوون ئەمه‌یان ئەنجام ده‌دا وه‌ ئه‌وان راست‌گۆبوون له‌ وته‌كانیان: ئی‌مه‌ ئی‌ماندارین ، نه‌ك یه‌و كه‌سه‌ی چووه‌ته‌ ناو یی‌سلامه‌وه‌ له‌ ترسی شمشیر بو‌ پاراستنی خوین و مالی .

هه‌روه‌ها **الطبري (٣١٠ هـ)** ده‌لێ: یونس بو‌ی گێرامه‌وه‌ ، ووتی: **ابن وهب (١٩٧ هـ)** هه‌والی پێداین ، ووتی: **ابن زيد (١٨٢ هـ)** ده‌رباره‌ی وته‌ی الله‌ تعالی: **[أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ]** فه‌رمووی: راستیان كرد له‌ گه‌ل ئی‌مانه‌كه‌یان به‌ كرده‌وه‌كانیان .
{ تفسیر الطبري }

وه‌ له‌ فه‌رموده‌ی **أبي هريرة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)** هاتووه‌ كه‌ **پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ** فه‌رموویه‌تی: شایه‌تی ده‌ده‌م كه‌ هه‌یچ خوايه‌ك نییه‌ شایه‌نی په‌رستن بێت به‌ حه‌ق جگه‌ له‌ الله‌ ، وه‌ منیش نێردراوی الله‌ ـم ، هه‌ر به‌نده‌یه‌ك به‌م دوو وته‌یه‌وه‌ بگه‌ڕێته‌وه‌ بو‌ لای الله‌ و به‌ بێ ئه‌وه‌ی گومانی تێاندایه‌به‌ی ، ئی‌للا ده‌چیته‌ به‌هه‌شته‌وه‌ .

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله ﷺ : **أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ، لَا يَلْقَى اللَّهُ بِهَمًا عَبْدٌ غَيْرَ شَاكٍّ فِيهِمَا إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ .**
{ صحيح مسلم ٢٧ }

هه‌روه‌ها له‌ فه‌رموده‌یه‌کی تردا له‌ **أبي هريرة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)** هاتووه‌ ، كه‌ **پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ** پێی فه‌رموو: ئە‌ی‌ آبا هه‌ریره‌ هه‌رکه‌ست بێنی له‌ پشت ئە‌م دیواره‌وه‌ شایه‌تی بدات كه‌ هه‌یچ خوايه‌ك نییه‌ شایه‌نی په‌رستن بێت به‌ حه‌ق جگه‌ له‌ الله‌ ، به‌دڵ باوه‌ری به‌وه‌ هه‌بێت ئە‌وه‌ مژده‌ی به‌هه‌شتی بده‌ری .

قال **رسول الله ﷺ** : **يَا أَبَا هُرَيْرَةَ فَمَنْ لَقِيتَ مِنْ وَرَاءِ هَذَا الْحَائِطِ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُسْتَقِئًا بِهَا قَلْبُهُ، فَبَشِّرْهُ بِالْجَنَّةِ .** { صحيح مسلم ٣١ }

هه‌روه‌ها **مُعَاذِ بْنِ جَبَل** (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده‌فه‌رموئیت : **رَسُولُ اللَّهِ** { ﷺ }
 فه‌رموو‌یه‌تی: هیچ نه‌فسی‌ک نییه به‌ری‌ت و شایه‌تی دابی‌ت به‌وه‌ی هیچ خوایه‌ک نیه
 شایه‌نی په‌رستن بی‌ت به‌حه‌ق جگه‌ له‌ الله تعالی نه‌بی‌ت ، وه‌ منیش نی‌ردراوی الله
 تعالی م ، گه‌رابی‌ته‌وه‌ به‌مه‌وه‌ یه‌قینی هه‌بی‌ت له‌ دَلیدا [**واته‌ گومانی نه‌بی‌ت**] ئیلا
 الله لی‌ی خوش ده‌بی‌ت .

عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ { ﷺ } : مَا مِنْ نَفْسٍ مَوْتٌ، تَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ، وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ { ﷺ } ، يَرْجِعُ ذَلِكَ إِلَى قَلْبٍ مُوقِنٍ إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهَا .
 { سنن ابن ماجه ۳۷۹۶ }

که‌واته‌ تو‌ی موسو‌ل‌مان ده‌بی‌ت یه‌قین‌ت هه‌بی‌ت له‌م دینه‌ی که‌ له‌ ناویدا‌یت به‌وه‌ی
 که‌ دینی راست و حه‌قه‌و سه‌رفرازی قیامه‌ت ته‌نها له‌م دینه‌یه‌ و هیچ گومان‌ت لی‌ی
 نه‌بی‌ت نه‌و کاته‌ الله تعالی لی‌تی وه‌ر ده‌گری‌ت ، وه‌ نه‌گه‌ر زه‌ره‌ گومان‌ت هه‌بی‌ت نه‌و
 کاته‌ الله تعالی هیچ‌ت لی‌ی وه‌ر ناگری‌ت و له‌ ریزی زه‌ره‌رمه‌ندان ده‌بی‌ت .

مەرجى سىيەم : الإخلاص - نیهت پاکى

ئەوھىيە كە تۆ ھەموو شتەكت لە پىناوى اللہ تعالى بىت نابىت لە پىناوى مەوۆقەكان بىت ، ئەمەش پىي دەوترىت الإخلاص (الإخلاص منافی للشرك) واتە الإخلاص پىچەوانەكەى شىركە ، كەواتە تۆ نابىت شەرىك بۆ اللہ بىر پار بەدەيت دەبىت بە پاكى و بەبى شەرىك اللہ تعالى بپەرستى ، وە پوختەى كارو كەدەوكانت لە پىناو اللہ تعالى بىت ، واتای ئەوھىيە كە ھەموو كارو كەدەوكانت پوختى بكەیتەوھ تەنھا لە پىناو اللہ تعالى بىت (وحده لا شريك له) ھىچى سەرف نەكەيت بۆ غەيرى اللہ ، نوێژ ، رۆژوو ، زەكات ، ھەج ، دووعا و پارانەوھو نەزر كردن ، وە سەدەقاتەكانت ھەمووى لە پىناو اللہ تعالى بىت ، شتەك سەرف بكەيت بۆ غەيرى اللہ دەبىتە موشرىك واتە اللہ ت پەرستووھو غەيرى اللہ شت پەرستووھو ، اللہ تعالى لىت قەبۆل ناكات بەم شىوھىيە .

اللہ تعالى دەفەرمویت: [إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاَعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ] { الزمر ٢ }

واتە: بىگومان ئىمە ئەم قورئانەمان رەوانە كردووھ بۆ تۆ ئەى پىغەمبەر { ﷺ } تا ھەق و راستى پوون بكاتەوھ ، كەواتە ھەر اللہ بپەرستە و ھەر ملكەچ و دۆسۆزبە بۆ ئاين و بەرنامەكەى.

الطبري (٣١٠ ھـ) لە تەفسىرەكەيدا دەلى: محمد بۆى گىراينەوھ ، ووتى: أحمد بۆى گىراينەوھ ، ووتى: أسباط بۆى گىراينەوھ ، لە السدي (١٢٧ ھـ) دەربارەى وتەى اللہ تعالى: [مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ] فەرموويەتى: تەوھىد و دىن راوہستاوھ بەجىگىربوونى ئەوھى كە نىتەت تەنھا بۆ اللہ بىت (واتە موھىد بىت) لەسەرى . { تفسير الطبري }

ھەروھەا اللہ تعالى دەفەرمویت: [أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ] { الزمر ٣ } واتە: ئاگاداربەن: دىنى پاك و خاوین تەنھا بۆ اللہ يە .

الطبري (٣١٠ هـ) له ته فسیری ئەم ئایە تەدا: **[أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ]** دەئێ: الله تعالى پێی راگەیانندین: ئاگاداربە عیبادهت و گوێرایە ئی بۆ الله یە بە تەنها شەریکی نیە ، بە خالیسی بۆ هیچ کەسیک نیە شەریک بێت لە گەڵ الله دا تێیدا (**واتە له عیبادهت و گوێرایە ئی**) جا ئەو پێویست نییە بۆ هیچ کەسیک لە بەر ئەو هەرحێ لە غەیری الله یە مۆلکی ئەو و لە سەر بەنده یە گوێرایە ئی خاوەنە کە ی بکات نە ک ئەو کە سە ی هیچ شتیکی بە دەست نییە و خاوەنی هیچ شتیکی نیە ، وە بەو شیوە یە و قمان دەربارە ی ئەو ئەهلی تهفسیر قسەیان کردوو ه .

هەر و هە **الطبري (٣١٠ هـ)** دەئێ: **بشر** بۆی گێڕاینە وە ، ووتی: **یزید** بۆی گێڕاینە وە ، ووتی: **سعید** بۆی گێڕاینە وە ، **له قتاده (١١٨ هـ)** دەربارە ی و تە ی الله تعالى: **[أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ]** فەرمووی: واتە شایەتی دان بە **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** [**واتە هیچ خوا یە ک نییە شایەتی پەرستن بێت بە حەق جگە له الله**] .
{ تفسیر الطبري }

هەر و هە الله تعالى دە فەرمویت: **[وَمَا أَمْرًا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ]** { **البينة ٥** }

واتە: فەرمانیشیان پێنە درابوو جگە بە وە ی کە خوا پەرستی بکەن و بە پاک ی و دڵسۆزی و ملکە چی فەرمانبەرداری ئاین و بەرنامە کە بن و لابدەن لە هەموو ئایینیکی و تەنها پابەندی ئایینی ئیسلام بن .

وە لە ئایە تیکی تر دا الله تعالى دە فەرمویت: **[هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ]** { **غافر ٦٥** }

واتە: ئەو زاتە هەمیشە و بەر دەوام هەر زیندوو ه ، جگە لەو خوا یە کی تر نییە ، کە و ابوو هانا و هاوار و نزاتان ڕوو بەو بێت ، ملکە چ و فەرمانبەرداری بەرنامە و ئاینە کە ی ئەو بن ، سوپاس و ستایش بۆ الله ، کە پەر وەردگاری هەموو جیهانیانە .

هه‌روه‌ها **أبي هريرة** (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده‌فه‌رمویت: ووتم ئه‌ی پێغه‌مبه‌رى الله { ﷺ } کى به‌خته‌وه‌رتري‌ن که‌سه به‌ شه‌فاعه‌ت و تکه‌ی تو له‌ رۆژى قیامه‌تدا ؟ فه‌رمووی: أبو هريرة ، خۆشم گومانم هه‌روا بوو که‌سه له‌ پێش تو دا ئه‌مه‌م لى نه‌پرسى وه‌ تو یه‌که‌م که‌سه بى که‌ ئه‌م پرسیاره‌م لى بکه‌ی ، چونکه‌ ده‌تبینم ئه‌وه‌نده‌ هه‌ریس و سووریت له‌سه‌ر فه‌رمووده‌ : له‌ رۆژى قیامه‌تدا به‌خته‌وه‌رتري‌ن که‌سه به‌ شه‌فاعه‌تى من ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ ده‌لى :

هیچ خوايه‌ک نبیه‌ شایه‌نى په‌رستن بى به‌ حه‌ق جگه‌ له‌ الله ، به‌ نه‌تیکى پاکه‌وه‌ له‌ دلیه‌وه‌ یان له‌ نه‌فسیه‌وه‌ .

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ قَالَ : قِيلَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، مَنْ أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ { ﷺ } : لَقَدْ ظَنَنْتُ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَنَّ لَا يَسْأَلُنِي عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ أَحَدٌ أَوَّلَ مِنْكَ ، لِمَا رَأَيْتُ مِنْ حِرْصِكَ عَلَى الْحَدِيثِ ، أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ قَالَ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ أَوْ نَفْسِهِ .

{ صحيح البخاري ٩٩ }

وه‌ بزانه‌ هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کى تو ده‌بیت له‌سه‌ر ئه‌م عه‌قیده‌یه‌ بى ئاگاداره‌ وه‌ شه‌و و رۆژ تو ئه‌مه‌ ببيسته‌ لى بى‌تاقه‌ت مه‌به‌ چونکه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ت نه‌بى (**واته‌ نبیه‌ت ته‌نها بو الله نه‌بیت**) هه‌موو کارو کرده‌وه‌ت به‌ فیرۆ ده‌چى وه‌ هه‌موو پێغه‌مبه‌ران عليهم السلام بو ئه‌وه‌ هاتوون وه‌ شته‌که‌ زۆر گه‌وره‌یه‌ گالته‌ نبیه‌ ، ده‌بیت په‌رسته‌شه‌کانت ته‌نها بو الله بى و هه‌یج که‌سێکى تر نه‌یکه‌ته‌ هاوبه‌شى ئه‌گینا په‌نج به‌ خه‌سار ده‌بیت له‌ قیامه‌تدا و که‌سێش به‌ هاناته‌وه‌ نایه‌ت له‌وانه‌ی که‌ کردووتن به‌ هاوبه‌شى الله تعالى جا بۆیه‌ با کارو کرده‌وه‌و عیاده‌ته‌کانت ته‌نهاو ته‌نها له‌ پێناو الله تعالى بى ، ئه‌گه‌ر نا هه‌یجى وه‌رناگیرى لى .

مه‌رجی چواره‌م : الصدق - راستگویی

ئه‌م مه‌رجه‌ باسی راستگویی ده‌کات ده‌بیت راست بکه‌یت له‌گه‌ل ووتنی (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) که‌ت و درۆ نه‌که‌یت و دووروو نه‌بیت له‌ ناوه‌وه رقت له‌ الله و پی‌غه‌مبه‌ری الله { **صَلَّى** } بیت ، له‌ ده‌ریشه‌وه بیت له‌گه‌ل موسولماناندا دابنیشیت و بلیت من موسولمانم ! ده‌بیت له‌ ناوه‌وه له‌ ده‌ره‌وه راست بکه‌یت له‌گه‌ل شه‌هاده هینانه‌که‌ت .

که‌سی موسولمان ده‌بیت راستگویی بیت له‌گه‌ل شه‌هاده‌تی (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) وه به‌ زوبان و دڵ و کرده‌وه‌ی له‌گه‌لی بیت ، نه‌ک وه‌ک دووروووه‌کان کاتی‌ک لای ئیمانداره‌کان بوون ده‌یان ووت له‌گه‌ل ئیوه‌ین وه‌ کاتی‌ک ده‌چونه‌ لای کافره‌کان ده‌یان ووت ئیمه‌ هه‌ر له‌گه‌ل ئیوه‌بوین و گالته‌مان به‌وان کرد ، وه‌ک چۆن الله تعالی‌ ده‌رباره‌یان ده‌فه‌رمویت: [**وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شُيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ**] { البقرة ١٤ } واته‌: کاتی‌کیش (دووروووه‌کان) ده‌گه‌ن به‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه‌ ده‌لین: ئیمه‌ ئیماندارین و باوه‌رمان هیناوه‌!!، که‌چی کاتی‌ک به‌ ته‌نها ده‌میننه‌وه له‌ لای شه‌یتانه‌ گه‌وره‌ و فیلبازه‌کانیان ده‌لین: به‌راستی ئیمه‌ له‌گه‌ل ئیوه‌ین، بی‌گومان ئیمه‌ ته‌نها گالته‌یان پیده‌که‌ین و پێیان راده‌بویرین!!

هه‌روه‌ها که‌سی موسولمان نابی درۆ بکات له‌گه‌ل شه‌هاده‌ی (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) چونکه‌ ئه‌مه‌ سیفه‌تی دووروووه‌کانه‌ ، وه‌ک چۆن الله تعالی‌ ده‌فه‌رمویت: [**إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُؤْمِنِينَ لَكَاذِبُونَ**] { المنافقون ١ } واته‌: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر { **صَلَّى** } کاتی‌ک ناپاک و دووروووه‌کان دین بۆ لات و ده‌لین: ئیمه‌ شایه‌تی ده‌ده‌ین که‌ تۆ پی‌غه‌مبه‌ری الله ییت!! له‌ حالیکدا که‌ الله خۆی چاک ده‌زانیت که‌ تۆ پی‌غه‌مبه‌ر و نێردراوی ئه‌ویت، له‌ هه‌مان کاتدا، الله شایه‌تی ده‌دا که‌ ئه‌و ناپاک و دووروووه‌ درۆزن.

جا بزانه راستگویی مه‌رجه بو وه‌ر گرتنی شه‌ها ده‌تی (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) به‌بی
راستگویی لیت وه‌ر ناگیریت ، الله تعالی ش ده‌فه‌رمویت: [**أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا**
أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ {۲}] **وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ**
صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ {۳}] { **العنكبوت ۲-۳** }

واته: ئایا خه‌لکی وایانزانیوه، وازیان لیده‌هینریت و پشتگویی ده‌خرین که بلین ئیمان
و باوه‌رمان هیناوه، له‌کاتیکدا ئه‌وان تاقی نه‌کرینه‌وه و تووشی سزا و ئازار نه‌کرین؟
سویند به‌ الله بیگومان ئیمه‌ ئه‌وانه‌ی پیش ئه‌مان تاقیکردوته‌وه به‌ جوهره‌ها شیوه،
تا الله تعالی (له‌ جیهانی واقیعدا) ئه‌وانه‌ی راستیان کردووه بیانناسیت و ده‌رکه‌ون،
هه‌روه‌ها دروژنه‌کانیش ده‌بیت بناسیت و ده‌رکه‌ون.

هه‌روه‌ها له‌ ئایه‌تیکێ تر دا الله تعالی ده‌فه‌رمویت: [**فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى {۵}**
وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى {۶}] **فَسَنِّيئِرُهُ لِلْيُسْرَى {۷}**] { **اللیل ۶-۷** }

واته: ئینجا ئه‌وه‌ی مāl و سامانی خۆی له‌ به‌ر الله به‌خشی و له‌ نافه‌رمانی الله خۆی
پاراست و برپای به‌ پاداشتی چاکتر کرد ، ئه‌وا ئیمه‌ش بیگومان بو به‌هه‌شت و بو
کاری ئاسان و چاک ئاماده‌و پێنویی ده‌که‌ین ، ده‌خه‌ینه‌ سه‌ر راسته‌ پێ .

الطبري (۳۱۰ هـ) له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا هیناویه‌تی له‌ **ابن عباس (۶۸ هـ)** ، وه‌ **أبي عبد**
الرحمن (۷۴ هـ) ، وه‌ **الضحاک (۱۰۵ هـ)** ده‌رباره‌ی وته‌ی الله تعالی : [**وَصَدَّقَ**
بِالْحُسْنَى] ده‌فه‌رموون : راستگۆ بیت به‌ **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** .
{ **تفسير الطبري** }

هه‌روه‌ها له‌ فه‌رموده‌ش هاتووه‌ که **أنس بن مالک (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)** فه‌رموویه‌تی:
جاری موعاذ له‌ پاشکۆی پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ سوار ده‌بی ، پێغه‌مبه‌ر { **ﷺ** } ده‌فه‌رمویت:
ئه‌ی موعاذ ! موعاذ ده‌لی ، به‌فه‌رموو ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری الله { **ﷺ** } وا له‌ خزمه‌تتدام
سه‌رم له‌ پێتایه ، پێغه‌مبه‌ر { **ﷺ** } سێ جار وا بانگی ده‌کات ، موعاذیش هه‌ر سێ
جاره‌که‌ وا وه‌لامی ده‌داته‌وه ، جا پێغه‌مبه‌ر { **ﷺ** } ده‌فه‌رمویت: هه‌ی که‌سێک نیه‌ که
شایه‌تی بدات که هه‌ی خوایه‌ک نیه‌ شایه‌نی په‌رستن بیت به‌ حه‌ق جگه‌ له‌ الله ، وه‌

منیش محمد پیغه‌مبه‌ری الله هم ، به‌راستگۆیانه له دئی‌هوه ، ئیلا الله ئاگری له‌سه‌ر
حه‌رام ده‌کات ، مو‌عاذ ده‌لێ: یا رسول الله {ﷺ} ئایا ئه‌م مژده خوشه به
موسولمانان رابگه‌یه‌نم تا خوشییان تی بکه‌ویت ؟ فه‌رمووی: ئاخ‌ر پشت به‌م مژده‌یه
ده‌به‌ستن و له‌کرده‌وه‌ی باش سارد ده‌بنه‌وه‌و پشتی لی ده‌که‌ن ، به‌لام مو‌عاذ له‌کاتی
سه‌ره‌مه‌رگیدا ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی راگه‌یاندو گێرایه‌وه‌ بو موسولمانان ، نه‌کا
به‌شاردنه‌وه‌ی و رانه‌گه‌یاندنی گونا‌ه‌بار بی .

حَدَّثَنَا أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ أَنَّ النَّبِيَّ {ﷺ} - وَمُعَاذٌ رَدِيفُهُ عَلَى الرَّحْلِ - قَالَ : يَا مُعَاذُ بْنُ
جَبَلٍ . قَالَ : لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ ، قَالَ : يَا مُعَاذُ . قَالَ : لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
وَسَعْدَيْكَ - ثَلَاثًا - قَالَ : مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ
صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ ، إِلَّا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ . قَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، أَفَلَا أُخْبِرُ بِهِ النَّاسَ
فَيَسْتَبْشِرُوا ؟ قَالَ إِذَنْ يَتَكَلَّمُوا . وَأَخْبَرَ بِهَا مُعَاذٌ عِنْدَ مَوْتِهِ تَأْمَمًا .
{ صحيح البخاري ١٢٨ }

که‌وايه بزانه‌و ئاگادار به‌که راستگۆی مەرجه بو وه‌رگرتنی شه‌ها‌ده‌تی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)
الله) وه‌ به‌بی راستگۆی الله تعالی لی‌ت وه‌ر ناگری‌ت ، وه‌ بزانه‌ که پیچه‌وانه‌ی
راستگۆی درۆکردنه‌ که‌واته‌ نابیت درۆ له‌گه‌ل ئه‌م شه‌ها‌ده‌یه‌دا بکه‌یت پیویسته
زوبان و دل و کرده‌وه‌ت یه‌ک بیت و راستگۆ بیت له‌ به‌رامبه‌ر دینه‌که‌ت و دوو پروو
نه‌بیت بو ئه‌وه‌ی له‌ قیامه‌ت له‌ریزی به‌خته‌وه‌ران بیت نه‌چیته‌ ریزی تیا‌چوانه‌وه‌ .

مه‌رجی پینجه‌م : المحبة - خوښنه‌ويستن

ده‌بیټ هه‌موو به‌شیکی دینت خوش بویت و هه‌رجی له‌ناو ئەم وشه‌یه‌دایه که (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) یه خوشت بویت ، وه الله و پیغه‌مبه‌رت { **ﷺ** } خوش بویت ، وه هه‌ر که‌سیکیش له شوینکه‌وتوانی دینی ئیسلام بوو له هه‌ر شوینیک بوو له زه‌وی یاخود له ئاسمان ده‌بیټ خوشت بویت وه هه‌ر چی په‌یوه‌ندی به الله وه بوو ده‌بیټ خوشت بویت خوشت نه‌ویت کافری ، رقت له موسولمانیک بیت کافری له‌به‌ر ئیسلامه‌تیه‌که‌ی ئاگاداره‌به نه‌ک له‌به‌ر ئەخلاقیک ناشرینی ، من موسولمانیک رقم لییه‌تی له‌سه‌ر ئەوه‌ی درۆ ده‌کات به‌لێ له‌به‌ر ئەم درۆیه رقم لیته به‌س به‌گشتی نا له‌به‌ر ئەوه‌ی تۆ موسولمانی خوشم ده‌ویتی و ئیسلامه‌تیه‌که‌تم خوش ده‌ویتی به‌لام ئەم خاله‌و ئەو خاله رقم لییه‌تی چونکه له‌م خاله‌و له‌وخاله‌و پابه‌ند نه‌بووی به‌دینی الله تعالی وه .

گه‌ر تۆ بلی من الله م خوش ده‌ویتی و پیغه‌مبه‌رم { **ﷺ** } خوشده‌ویتی و نوێژ ده‌که‌م و پۆژوو ده‌گرم عیباده‌تی بۆ ده‌که‌م و خوینی خۆمی له‌ پیناو ده‌پێژم به‌لام رقم له جبريله (عليه السلام) الله تعالی ده‌فه‌رمویتی تۆ کافری و هه‌تا هه‌تایه‌ش له دۆزه‌خ نایه‌يته ده‌ره‌وه ، [**مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ**] { البقرة ۹۸ }
واته: ئەو که‌سه‌ی دوژمن بیټ به‌ الله و فریشته‌کانی و پیغه‌مبه‌ره‌کانی، به‌تایبه‌ت جوهره‌ئیل و میکائیل، ئەوه با بزانیټ و دلیا بیټ که الله تعالی دوژمنی کافرو بیباوه‌رانه .

هه‌روه‌ها الله تعالی ده‌فه‌رمویتی: [**قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ**] { **۳۱** } **قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا رَسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ**] { **۳۲** } [آل عمران ۳۱-۳۲]
واته: (ئهی پیغه‌مبه‌ر { **ﷺ** } به ئیمانداران) بلی: ئەگه‌ر ئیوه الله ستان خوش ده‌ویتی ده‌شوینی من بکه‌ون و له فه‌رمانی من ده‌رمه‌چن، ئەوکاته الله یش ئیوه‌ی خوش

دهویت و له گوناھو هه له کانیشتان خوښ ده بێت، ئەو الله یه لیخوښوو و میهره بانه، (دووباره) پێیان بلی: فرمانه برداری الله و پیغه مبه ر بن، خو ئه گهر سه ریچی بکه ن و پشتی تی بکه ن ئەوه دلنیا بن الله بێ باوه رانی خوښ ناویت.

ههروه ها الله تعالی ده فهرمویت: [وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ] { البقرة ١٦٥ }

واته: (له گه ل ئەو هه موو به لگه ئاشکرایانه دا) هه ندیک که س هه یه له جیاتی ئەوه ی الله په رست بێت، شتانی تر داده تاشیت بو خو ی و (شوین رینموویه کانی الله ناکه ویت) و خوښه ویستی و سۆزی ده دات به و بت و به رنامۆلکه و تووله ریگه یانه و خوښی دهوین، وه ک چۆن ئیمانداران الله یان خوښ دهویت، به لام ئەوانه ی ئیمان و باوه ریان هی ناوه زۆر زیاتر الله یان خوښ دهویت (هه ر به راورد ناکریت) جا ئەوانه ی که سته میان کردووه گهر ده یانزانی له کاتی کدا که به چاوی خو یان پرو به پرو ی ئەو سزایه ده بنه وه، که به راستی بو یان ده رده که ویت که هی زو تواناو ده سه لات هه ر هه مووی به ده ست الله یه و دلنیا ده بوون که ئەو الله یه سزا که ی زۆر به ئازاره (بو سته مکاران).

وه له ئایه تیکی تر دا الله تعالی ده فهرمویت: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ } { المائدة ٥٤ }

واته: ئەه ی ئەوه که سانه ی باوه رتان هی ناوه! هه رکه سیکتان له ئایینی خو ی، واته: له دینی ئیسلام پاشگه ز بێته وه و وه رگه ری، جا الله له مه ولا که سانی ک دینیت، ئەوه نده به رفهرمانی ده بن خوښی دهوین و، ئەوانیش ئەویان خوښ ده و ی.

ههروه ها له فهرمووده ش هاتوو ه انس (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده فهرمویت: پیغه مبه ری الله { ﷺ } فهرموویه تی: سێ شت هه ن هه ر که س تیی دابیت به و سیانه شیرینی ئیمان به ده ست ده هی نی، هه رکه س الله و پیغه مبه ر { ﷺ } ی له هه موو شت خوښتر بو ویت، ههروه ها که سیکی خوښو یست ته نها له به ر الله خوښی بو ویت، ئینجا پی ناخوښ بێت بگه ریته وه بو کوفر — دوا ی ئەوه ی الله رزگاری کرد لی وه کو چۆن پی ناخوښه فری بدریته ناو ئاگره وه .

عَنْ أَنَسٍ ، عَنِ النَّبِيِّ { ﷺ } قَالَ : ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ بِهِنَّ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ : مَنْ كَانَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا ، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفْرِ بَعْدَ أَنْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهُ ، كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَذَفَ فِي النَّارِ .
{ صحيح مسلم ٤٣ }

وه البراء بن عازب (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده‌فه‌رمویتی: ئی‌مه‌ دانیش‌ت‌ب‌وین له لای پی‌غه‌م‌به‌ر { ﷺ } پی‌ی‌ فه‌رمو‌وین: کامه ده‌ست‌گیر له ده‌ست‌گیره‌کانی ئی‌سلام ب‌ته‌وترینه ؟ وتیان: نو‌یژه ، فه‌رمو‌وی: نو‌یژه باشه ، وه ئه‌مه چی‌ تیدایه ؟ وتیان: زه‌کاته ، فه‌رمو‌وی: زه‌کات باشه ، وه ئه‌مه چی‌ تیدایه ؟ وتیان: پ‌وژو‌وی مانگی پ‌مه‌زانه ، فه‌رمو‌وی: پ‌وژو‌وی مانگی پ‌مه‌زان باشه ، وه ئه‌وه چی‌ تیدایه ؟ وتیان: حه‌ج‌کردنه ، فه‌رمو‌وی: حه‌ج‌کردن باشه ، وه ئه‌وه چی‌ تیدایه ؟ وتیان: جیهاد کردنه ، فه‌رمو‌وی: جیهاد کردن باشه ، وه ئه‌وه چی‌ تیدایه ؟ دواتر فه‌رمو‌وی: بی‌گومان ب‌ته‌وترینی ده‌ست‌گیره‌کانی ئی‌مان ئه‌وه‌یه که خو‌شو‌یستنت له پ‌یناو الله بیت ، وه ر‌قل‌ی‌ب‌ونه‌وه‌شت له پ‌یناو الله بیت .

عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ ، قَالَ : كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ النَّبِيِّ { ﷺ } فَقَالَ : أَيُّ عُرَى الْإِسْلَامِ أَوْثَقُ ؟ قَالُوا : الصَّلَاةُ . قَالَ : حَسَنَةٌ ، وَمَا هِيَ بِهَا ؟ قَالُوا : الزَّكَاةُ . قَالَ : حَسَنَةٌ ، وَمَا هِيَ بِهَا ؟ قَالُوا : صِيَامُ رَمَضَانَ . قَالَ : حَسَنٌ ، وَمَا هُوَ بِهِ ؟ قَالُوا : الْحَجُّ . قَالَ : حَسَنٌ ، وَمَا هُوَ بِهِ ؟ قَالُوا : الْجِهَادُ . قَالَ : حَسَنٌ ، وَمَا هُوَ بِهِ ؟ قَالَ : إِنَّ أَوْسَطَ عُرَى الْإِيمَانِ أَنْ تُحِبَّ فِي اللَّهِ ، وَتُبْغِضَ فِي اللَّهِ .
{ مسند الإمام أحمد ١٨٥٢٤ }

هه‌روه‌ها له **أبو ثومامه‌وه** ده‌گیرنه‌وه ، که وتویه‌تی: پی‌غه‌م‌به‌ری الله { ﷺ } فه‌رمو‌ویه‌تی: هه‌ر که‌سی خو‌شه‌ويستی و ر‌ق و قینی و به‌خشین و نه‌به‌خشینی له پ‌یناوی الله تعالی دا بیت له‌به‌ر پ‌ه‌زامه‌ندی ئه‌و بیت ئه‌و که‌سه ئی‌مانی ته‌واوه .

عَنْ أَبِي أُمَامَةَ ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ { ﷺ } أَنَّهُ قَالَ : مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ ، وَأَبْغَضَ لِلَّهِ ، وَأَعْطَى لِلَّهِ ، وَمَنْعَ لِلَّهِ ؛ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ .
{ سنن أبي داود ٤٦٨١ }

هه‌روه‌ها **أنس** (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ری الله { ﷺ } فه‌رموو‌یه‌تی: که‌ستان باوه‌ری دامه‌زراوی نییه هه‌تا منی له‌باوک و دایکی و منداله‌کانی و له‌هه‌موو خه‌لکیش خوشت نه‌وێت .

عَنْ أَنَسٍ قَالَ : قَالَ النَّبِيُّ { ﷺ } : لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ ، وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ .
{ صحيح البخاري ١٥ }

هه‌ر که‌سێک له‌گه‌ڵ ئه‌وه ده‌بێت که خوشتی ده‌وێت و له‌گه‌ڵی هه‌شر ده‌کرێت :

له **أنس** (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده‌گێرنه‌وه که فه‌رموو‌یه‌تی: پیاویک پرسیا‌ری له پێغه‌مبه‌ری الله { ﷺ } کرد ده‌رباره‌ی پوژنی قیامه‌ت ، ووتی: که‌ی پوژنی قیامه‌ت دێت ؟ فه‌رمووی: چیت بۆ پوژنی قیامه‌ت ئاماده‌ کردووه ؟ ووتی: هه‌یچم ئاماده نه‌کردووه ، ته‌نها ئه‌وه نه‌بی که من الله و پێغه‌مبه‌ره‌که‌یم خوشت ده‌وێت { ﷺ } پێغه‌مبه‌ر { ﷺ } فه‌رمووی: تۆ له‌گه‌ڵ ئه‌و که‌سه‌دا‌یت که خوشت ده‌وێت.

أنس فه‌رمووی: به هه‌یچ شتێک د‌ل‌خوشت نه‌بووین به ئه‌ندازه‌ی د‌ل‌خوشتیمان به‌م وته‌یه‌ی پێغه‌مبه‌ر { ﷺ } که فه‌رمووی: تۆ له‌گه‌ڵ ئه‌و که‌سه‌دا‌یت که خوشت ده‌وێت. **أنس** ووتی: جا له‌به‌ر ئه‌مه من پێغه‌مبه‌ر { ﷺ } و ئه‌بو به‌کر و عومه‌رم خوشت‌ده‌وێت، وه ئومێده‌وارم که‌وا له‌گه‌ڵ ئه‌واندا بم به خوشه‌و‌یستیم بۆیان، ئه‌گه‌ر چی کرده‌وه‌شم نه‌کردبێت وه‌ک کرده‌وه‌کانی ئه‌وان.

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ { عَنِ السَّاعَةِ، فَقَالَ : مَتَى السَّاعَةُ ؟ قَالَ : وَمَاذَا أَعَدَدْتَ لَهَا ؟ قَالَ : لَا شَيْءَ، إِلَّا أَنِّي أُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ﷺ } . فَقَالَ : أَنْتَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ . قَالَ أَنَسٌ : فَمَا فَرِحْنَا بِشَيْءٍ فَرِحْنَا بِقَوْلِ النَّبِيِّ ﷺ { : أَنْتَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ . قَالَ أَنَسٌ : فَأَنَا أُحِبُّ النَّبِيَّ ﷺ } ، وَأَبَا بَكْرٍ، وَعُمَرَ، وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ مَعَهُمْ بِحُبِّي إِيَّاهُمْ، وَإِنْ لَمْ أَعْمَلْ مِثْلَ أَعْمَالِهِمْ.

{ صحيح البخاري ٣٦٨٨ }

هه‌روه‌ها له **عبدالله** (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده‌گيرنه‌وه كه فه‌رموويه‌تى: **پيغه‌مبه‌ر** ﷺ { فه‌رمووى: مرووف له‌گه‌ل ته‌و كه‌سه‌دايه كه خوښى ده‌ويت .

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ { أَنَّهُ قَالَ : الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ .

{ صحيح البخاري ٦١٦٨ }

جا بۆيه خوښوېستن بابه‌تيكى گرنگه له دينى ئيسلامدا (**ولاء و براء**) ى تيدايه واته دۆستايه‌تى و دژايه‌تى جا ده‌بى بزاني دۆستى كييت و دوژمنى كييت و كييت خوښ ده‌ويت و رقت له كييه ، وه هه‌موو خوښه‌ويستيه‌كت ده‌بى بۆ ته‌هلى ئيمان و ئيسلام بيت و هه‌موو رقليبوننه‌ويه‌كيشت بۆ ته‌هلى كوفرو كافران بيت ، وه ته‌مه به‌جى گه‌ياندنې (**ولاء و براء**) له كه‌روكنيكي ته‌ساسيه له دينى ئيسلامدا ، هه‌ر بۆيه پيغه‌مبه‌ر ﷺ { ده‌فه‌رمويت: پياو له‌سه‌ر دين و ريبازى هاوړيكه‌يه‌تى ، با هه‌ر يه‌كيك له ئيوه‌سه‌ير بكات بزاني كى هاوړييه‌تى .

{ سنن أبي داود ٤٨٣٣ }

كه‌واته ئاگاداربه بزانه تيكه‌لى كى ده‌كه‌يت و له‌گه‌ل كى هاوړييت و كييت خوښ ده‌ويت چونكه له‌گه‌ل ته‌و كه‌سه‌حه‌شر ده‌كريى كه خوښت ده‌ويت .

مه‌رجی الله‌نهم : الانقياد - گوپرايه‌لی و ته‌سليم بوون

الانقياد واته گوپرايه‌لی کردن ته‌سليم بوون واته ده‌بی ته‌سليمی بیت هه‌رچه‌کی ووت نابئ بلیی نا ، وه (الإقياد المنافي للترك) الانقياد دژه‌که‌ی ته‌رکه واته وازلیه‌تنان تۆ نابئ واز له (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بیئی ده‌بی به دَل و به گیان له گه‌لی بیت و ته‌سليمی بیت (أَنْ تَعْبُدُوا اللَّهَ وحده والالتقاد للشرعة وتؤمن بها وتحقق أنها الحق) تۆ که وت موسولمانم ئه‌وه ده‌بی به کرده‌وه بیسه‌لمیئی که موسولمانی و له دلیشه‌وه له گه‌لی بیت و به ته‌واوی ته‌سليمی بیت ، نه‌ک وه‌ک به‌ناو موسولمانی ئه‌م‌رۆ به زمان ده‌لی رازیم و گوپرايه‌لی فه‌رمانی الله‌م که چی که دیته سهر واقعی حال دژی ده‌وه‌ستیتته‌وه ! جا ئه‌مه لای الله تعالی قه‌بول کراو نییه وه داوات لی کراوه که به‌ته‌واوی ته‌سليمی الله و فه‌رمانه‌کانی و شه‌ریعه‌ته‌که‌ی بیت و له‌هیچ شتیک نه‌لیی نه‌خیر .

الله تعالی ده‌فه‌رمویت: [وَأَنْبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ] { الزمر ٥٤ }

واته: بگه‌رینه‌وه بۆلای په‌روه‌ردگارتان و ملکه‌چی فه‌رمانی ئه‌وبن پیش ئه‌وه سزاکه‌تان بۆ بی دوايش ئیتر له‌لایه‌ن هیچ که‌سیکه‌وه یارمه‌تی نادرین .

الطبری (٣١٠هـ) له ته‌فسیره‌که‌ی ده‌لی: الله تعالی ده‌فه‌رمویت: ئه‌ی خه‌لکینه‌ پروو بکه‌نه په‌روه‌ردگارتان و برۆن به‌ره‌و په‌روه‌ردگار به ته‌وبه‌کردنه‌وه وه بگه‌رینه‌وه بۆلای به گوپرايه‌لی کردن بۆی وه وه‌لامی بده‌نه‌وه له‌وه‌ی بانگتان ده‌کات بۆی له ته‌وحیده‌که‌ی، وه به تاک دانانی له عیباده‌ت و وه ئیخلاص و نیه‌ت پاکی له عیباده‌ته‌کان بۆی .

هه‌روه‌ک **بشر** بۆی گپراينه‌وه ، ووتی **یزید** بۆی گپراينه‌وه ، ووتی **سعید** بۆی گپراينه‌وه له **قتاده (١١٨هـ)** ده‌رباره‌ی وته‌ی الله تعالی: [وَأَنْبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ] فه‌رمووی : پروو بکه‌نه په‌روه‌ردگارتان و به‌ره‌و په‌روه‌ردگارتان برۆن .

هه‌روه‌ها **محمد** بۆي گيڤراينه‌وه ، ووتی **أحمد** بۆي گيڤراينه‌وه ، ووتی **أسباط** بۆي گيڤراينه‌وه له **السدي** (١٢٧هـ) ده‌رباره‌ی وته‌ی الله تعالى: [**وَأَنْبِئُوا**] فه‌رمووی: وه‌لامی بده‌نه‌وه .

هه‌روه‌ها **يونس** بۆي گيڤرامه‌وه ، ووتی: **ابن وهب** (١٩٧هـ) هه‌والی پيڤداين ووتی: **ابن زيد** (١٨٢هـ) ده‌رباره‌ی وته‌ی الله تعالى: [**وَأَنْبِئُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ**] فه‌رمووی: ته‌وبه و په‌شيمانی ، گه‌رانه‌وه بۆ گوڤرايه‌لی په‌روه‌ردگار وه جيابوونه‌وه و وازه‌ينان له‌وه‌ی له‌سه‌ری بوون (له تاوان) ئايا نابيني الله ده‌فه‌رموویت: **مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ** (بۆلای په‌روه‌ردگار بگه‌رینه‌وه و ته‌قوای بکه‌ن) .

وه وته‌ی الله تعالى: [**وَأَسْلِمُوا لَهُ**] ده‌یفه‌رموو: ملکه‌چ بن بۆي به‌ گوڤرايه‌لی وه دان به‌دينی پاک و ته‌وحيد بنين ، [**مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ**] پيش ئه‌وه‌ی سزاتان بۆ بيت له‌لايه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه له‌سه‌ر کوفرکردنتان پي .

[**ثُمَّ لَا تَنْصَرُونَ**] پاشان هيچ سه‌رخه‌ريک سه‌رتان ناخات جا نه‌جانتان نادات له سزاكه‌ی كه‌ ديته‌ سه‌رتان .
{ **تفسير الطبري** }

ئه‌وه الله تعالى له‌ قورئانه‌كه‌ی پيمان ده‌فه‌رموویت: ته‌سليم بن با ته‌سليمی بين بزائين چي ده‌فه‌رموویت وه‌ره قورئان بخوينه‌وه وه‌ره فه‌رمووده‌ی پيڤغه‌مبه‌ره‌كه‌ی { **ﷺ** } بخوينه‌وه بزانه چي ده‌لييت ، بيگومان سه‌رفرازی له‌ناو قورئان و فه‌رمووده‌و شه‌ريعه‌ته‌ پاكه‌كه‌ی الله تعالى دايه‌ به‌ته‌نها وه هه‌موو ريگه‌كاني تر له‌سه‌ر گومپااييه و هه‌موو گومپااييه‌كيش له‌ ئاگر دايه‌ هه‌روه‌ك پيڤغه‌مبه‌ر { **ﷺ** } ده‌فه‌رموویت: به‌نی ئيسرائيل به‌سه‌ر هه‌فتا و دوو گروپ دابه‌ش بوون ، ئوممه‌ته‌كه‌ی منيش به‌سه‌ر هه‌فتا و سێ گروپ دابه‌ش ده‌بن ، هه‌موويان له‌ ئاگردان جگه‌ له‌ يه‌ك گروپي نه‌بن ، وتیان: ئه‌وه كامه‌يه‌ يا رسول الله { **ﷺ** } ؟ فه‌رمووی: ئه‌وه‌ی من و هاوه‌لانی منی له‌سه‌ره . { **سنن الترمذي ٢٦٤١** }

که‌وايه با له‌سه‌ر ئه‌وه بين که پيغه‌مبه‌ر {ﷺ} و هاوه‌له‌کانی له‌سه‌ر بووه بۆ ئه‌وه‌ی له‌گرووپه‌ پزگاربوووه‌ که بين .

هه‌روه‌ها الله تعالى ده‌فه‌رموێت: [وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا] { النساء ۱۲۵ }

واته: ئاخۆ دیندارێک هه‌بێ ئایینی له‌وکه‌سه‌ باشترو چاکتر بێ که‌خۆی دا‌بیته‌ ده‌ستی الله سو ئاکارچاکیش بێ و که‌وت‌بیته‌ شوینی ئایینی پاکی ئیبراهیمی که له‌هه‌مووشتی لایدا‌بی و، هه‌ر ته‌نها به‌ره‌و الله هات‌بی؟ له‌کاتی‌کدا الله ئه‌و ئیبراهیمه‌ی کرد‌وته‌ د‌وست و خ‌وشه‌ویستی خ‌ۆی، ده‌سا ئیوه‌ په‌یره‌ویی لێ‌که‌ن .

الطبري (۳۱۰هـ) له‌ ته‌فسیری ئه‌م ئایته‌دا ده‌‌لی: ئه‌وه‌ بریارێکی په‌روه‌ردگاره‌ بۆ ئیسلام و ئه‌هله‌که‌ی به‌هه‌بوونی ریز و فه‌زل و گه‌وره‌یی به‌سه‌ر باقی میله‌تانی تر و ئه‌هله‌کانیشیان ، الله ده‌فه‌رموێت: [وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا] ئه‌ی خه‌لکینه‌ باشت‌ترین و پێ‌کاو‌ترین رێگا وه‌ رێنموونی ترینی رێگا‌کان ، [مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ] ده‌فه‌رموێت: ئه‌و که‌سه‌ی رووگه‌ی ته‌سلیم ده‌کات به‌ په‌روه‌ردگار به‌ گوێپرایه‌لی کرد‌نی ، وه‌ به‌‌راست زانین و دانانی پيغه‌مبه‌ره‌که‌ی محمد {ﷺ} به‌وه‌ی که هیناویه‌تی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریه‌وه ، [وَهُوَ مُحْسِنٌ] واته: بکه‌ره‌ به‌وه‌ی فه‌رمانی پێ‌ کراوه‌ له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریه‌وه ، ئه‌وه‌ی که الله حه‌رامی کرد‌وو ئه‌ویش به‌ حه‌رامی ده‌زانیت و حه‌رامی ده‌کات وه‌ ئه‌وه‌شی که الله حه‌لالی کرد‌وو ئه‌ویش به‌ حه‌لالی ده‌زانیت و حه‌لالی ده‌کات ، [وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا] واته به‌مه: شوین که‌وت‌وو ئه‌م دینه‌یه‌ که‌ إبراهيم ی د‌وستی الرحمن له‌سه‌ری بووه ، وه‌ فه‌رمانی کرد‌ به‌ کوره‌کانی له‌ د‌وای خ‌ۆی وه‌ ئام‌ۆژگاری کرد‌ن پێ‌ی ، [حَنِيفًا] واته: له‌سه‌ر ر‌استه‌ ر‌ێی مه‌نه‌ه‌جی إبراهيم له‌ علیه‌ السلام .

هه‌روه‌ها **الطبري (۳۱۰هـ)** ده‌‌لی: **يحيى بن أبي طالب (۲۷۵هـ)** بۆی گێ‌رامه‌وه ، ووتی: **يزيد** هه‌والی پیداین ، ووتی: **جوير** هه‌والی پیداین له‌ **الضحاک (۱۰۵هـ)** فه‌رمووی: الله فه‌زلی ئیسلامی داوه‌ به‌سه‌ر هه‌موو دینه‌کاندا و فه‌رموویه‌تی: [وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا]

مَمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا [النساء ۱۲۵]

وه هيج کرده‌وه‌یه‌ک قه‌بول نیه له غه‌یری ئیسلام ، وه ئه‌مه الحنیفیه (واته لادان له شیرک و پوشتن به‌ره و ته‌وحید).
{ تفسیر الطبری }

وه له ئایه‌تیکی تردا الله تعالی ده‌فرمویت: [وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عُقْبَةُ الْأُمُورِ] { لقمان ۲۲ }
واته: هه‌رکه‌سیک که به‌ته‌واوی و به‌دلیکی پاکه‌وه پرووبکاته الله و چاکه کاریش بیت بیگومان ده‌ستی به قولی هه‌ره پته‌وه‌وه گرتوو که ده‌ی گه‌یه‌نی به الله ، هه‌رچون که‌سیک به‌شاخیدا سه‌رکه‌وی، یان دابه‌زی، ده‌ست به ئه‌لقه‌یه‌کی زور قایمه‌وه ده‌گری، دیاره ئه‌میش به‌هیزترین ریگاو ریازی بو خوی هه‌لبژاردوو وه ئه‌نجامی هه‌مووکاریکیش هه‌ر بۆلای الله یه .

الطبري (۳۱۰ هـ) ده‌لی: ابن وکیع بۆی گێپراینه‌وه ، ووتی: باوکه‌م بۆی گێپراینه‌وه ، له سفیان (۱۶۱ هـ) ، له أبي السوداء ، له جعفر بن أبي المغيرة ، له سعيد بن جبیر (۹۵ هـ) ، له ابن عباس (۶۸ هـ) ده‌رباره‌ی وته‌ی الله تعالی: [وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى] فه‌رمووی: [الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى]
واته: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ . واته: هه‌رکه‌سیک که به‌ته‌واوی و به‌دلیکی پاکه‌وه پرووبکاته الله و چاکه کاریش بیت ئه‌وه ده‌ستی گرتوو به [الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى] - واته: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ [والله اعلم .
{ تفسیر الطبری }

هه‌روه‌ها له فه‌رمووده‌ش هاتوو موخته‌مه‌ر ده‌یگێڕێته‌وه ، ده‌لی بیستم به‌هزی کوری حه‌کیم ، له باوکیه‌وه ده‌یگێڕێته‌وه: له باپیری‌وه (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) ده‌لی: وتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری الله { ﷺ } من سویندم خواردوو به ژماره‌ی په‌نجه‌کانی ده‌ستم هه‌رگیز نه‌یه‌م نه‌ بۆ لای تو ، نه‌ بۆ لای ئاینه‌که‌ت ، من که‌سیکه‌م هيج نازانم مه‌گه‌ر

ئه‌وه‌ی الله تعالی و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی فیری کردووم ، به‌پاستی من داوات لی ده‌که‌م به‌
پروخساری الله ، به‌چی تۆی ناردوو به‌ ناومان ؟ فه‌رمووی : به‌ ئیسلام ووتی : وتم :
نیشانه‌گانی ئیسلام چیه‌ ؟ فه‌رمووی : ئه‌وه‌یه‌ که‌ بلیی پروخساری خۆمم پاده‌ستی الله
کرد ، وه‌ خۆم دارنی له‌ هاوبه‌شدانان ، نوێژیش بکه‌یت و زه‌کاتیش بده‌یت ، هه‌موو
موسولمانی له‌سه‌ر موسولمان هه‌رامه‌ ، دوو بران یه‌کتر سه‌رده‌خه‌ن ، الله هیچ
کرده‌وه‌یه‌ وه‌ر ناگری له‌ که‌سیکی هاوبه‌شدانه‌ر دواي ئه‌وه‌ی موسولمان ده‌بی ، هه‌تا
هیج‌ه‌ت نه‌کات بۆ ناو موسولمانان .

حَدَّثَنَا الْمُعْتَمِرُ ، قَالَ : سَمِعْتُ بِهِزَ بْنَ حَكِيمٍ يُحَدِّثُ عَنْ أَبِيهِ ، عَنْ جَدِّهِ قَالَ : قُلْتُ :
يَا نَبِيَّ اللَّهِ ، مَا أَتَيْتَكَ حَتَّى حَلَفْتُ أَكْثَرَ مِنْ عَدَدِ هِنٍّ - لِأَصَابِعِ يَدَيْهِ - أَلَّا آتِيكَ وَلَا آتِيَ
دِينِكَ ، وَإِنِّي كُنْتُ أَمْرًا لَا أَعْقِلُ شَيْئًا إِلَّا مَا عَلَّمَنِي اللَّهُ وَرَسُولُهُ ، وَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِ اللَّهِ
عَزَّ وَجَلَّ ، بِمَا بَعَثَكَ رَبُّكَ إِلَيْنَا ؟ قَالَ : بِالْإِسْلَامِ . قَالَ : قُلْتُ : وَمَا آيَاتُ الْإِسْلَامِ ؟ قَالَ :
أَنْ تَقُولَ : أَسْلَمْتُ وَجْهِي إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَتَخْلَيْتُ . وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ ، كُلُّ
مُسْلِمٍ عَلَى مُسْلِمٍ مُحَرَّمٌ ، أَخَوَانِ نَصِيرَانِ ، لَا يَقْبَلُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ مُشْرِكٍ بَعْدَ مَا أَسْلَمَ
عَمَلًا ، أَوْ يُفَارِقَ الْمُشْرِكِينَ إِلَى الْمُسْلِمِينَ .
{ سنن النسائي ٢٥٦٨ }

که‌وايه‌ که‌سی موسولمان ده‌بیته‌ ته‌سليمی الله بیته‌ و فه‌رمانبه‌رداری بیته‌ ، وه‌ ئه‌و
ته‌سليم بونه‌شی تا ده‌مریته‌ به‌رده‌وام بیته‌ و هیچ کاتی ته‌رکی نه‌کات چونکه
ته‌رک‌کردن دژی ته‌سليم بوونه‌ ، نابیته‌ به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک ته‌رکی دین بکه‌یت چونکه
گه‌ر ته‌رکی بکه‌یت ئه‌وه‌ (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) که‌ت هه‌لوه‌شاندووته‌وه‌و بویته‌ یه‌کیک له‌
خه‌ساره‌مه‌ندان و دواجار شوین و جیگات ئاگری دۆزه‌خه‌ به‌ هه‌تا هه‌تایی ، جا بۆیه
تۆی موسولمان تا رۆح له‌ جه‌سته‌ت دایه‌ پارێزگاری له‌ (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) که‌ت بکه‌و
به‌ ته‌وحیده‌وه‌ بکه‌رپۆه‌ لای الله تعالی تا یه‌کیک بیته‌ له‌ که‌سه‌ براوه‌و
به‌خته‌وه‌ره‌کان .

مه‌رجی‌ه‌وته‌م : القبول - پ‌ازی‌بوون

واته قه‌بول‌کردن و پ‌ازی‌بوون پ‌یی ، واتا که‌سی موسوڵمان ده‌بی‌ت پ‌ازی‌بی‌ت و ملکه‌چ بی‌ت بۆ هه‌موو دینی ئیسلام وه‌ قه‌بولی بی‌ت به‌ دڵ و زمان و کردار ، وه‌ دژی قه‌بول کردن - په‌تکردنه‌وه‌یه و پ‌ازی نه‌بوونه به‌ دینی الله تعالی ، بۆیه ئه‌وکه‌سه‌ی که ده‌لی‌ت من ده‌بم به‌ موسوڵمان و **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** ده‌لی‌ت ده‌بی‌ت تیک‌رای دینی ئیسلامی قه‌بول بی‌ت به‌هه‌موو به‌شه‌کانیه‌وه ، وه‌ک چۆن الله تعالی ده‌فه‌رمو‌یت: **[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ]** { البقرة ۲۰۸ }

واته: ئیسلامت ده‌بی‌ گشت قبول‌ ب‌ئ: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمان و باوه‌رتان هه‌یناوه ، ده‌بی‌ هه‌مووتان ئاماده‌ی چوونه ناو فه‌رمانی الله بن هه‌رگیزیش شو‌ینی هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان مه‌که‌ون ، چونکه‌ دیاره‌ که‌شه‌یتان به‌ئاشکرا دوژمن‌تانه .

بۆیه ده‌بی‌ت ئه‌وکه‌سه‌ی که ده‌یه‌و‌یت موسوڵمان بی‌ت یان خۆی به‌ موسوڵمان ده‌زان‌یت پ‌یویسته هه‌موو دینی ئیسلامی قبول‌ بی‌ت ، وه‌ بۆیان نیه که‌ خۆشیان سه‌ر پ‌شک بکه‌ن (واتا بۆیان نیه که‌ به‌ ئاره‌زووی خۆیان بکه‌ن که‌ ئایه‌ پ‌ازی‌ن به‌ فه‌رمانی الله تعالی و رسول‌ ه‌که‌ی { ﷺ } یاخود نا) هه‌ر وه‌کو ده‌بینین له‌ په‌رله‌مانه‌کان ئایه‌تی الله تعالی ده‌خری‌ته ده‌نگدانه‌وه‌ ئایا پ‌ازی بن پ‌یی یان نا ! په‌نا به‌ الله ئه‌مه‌ کوف‌ریکی ر‌ون و ئاشکرایه ، وه‌ زۆر به‌ی ئه‌وانه‌شی که‌ خۆیان به‌ موسوڵمان ده‌زانن ده‌چن پ‌شتگیری ئه‌وانه‌ ده‌که‌ن و ده‌نگیان پ‌ی ده‌ده‌ن ، که‌ ئه‌مه‌ش پ‌یچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌یه که ده‌ل‌ین موسوڵمانین ، به‌ل‌کو ده‌بی‌ت گو‌ی‌رایه‌ل بن بۆ فه‌رمانی الله تعالی و پ‌یغه‌مبه‌ره‌که‌ی { ﷺ } وه‌ پ‌یی پ‌ازی‌ن: وه‌ک چۆن الله تعالی ده‌فه‌رمو‌یت: **[وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلًّا مُّبِينًا]** { الأحزاب ۳۶ }

واته : بۆ هه‌یچ پ‌یاویکی ئیماندار یان ژنیکی ئیماندار ، نیه کاتی‌ک که‌ الله -و پ‌یغه‌مبه‌ره‌که‌ی ب‌ریاری شتی‌ک بده‌ن ئه‌وان سه‌رپ‌شک بن (له‌ ئه‌نجامدانی ئه‌و کاره‌)

چونکه ئه‌وه‌ی سه‌رپیچی بکات له‌ فه‌رمانی الله‌ و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ئه‌وه‌ ئیتر به‌
ئاشکرا گومراو سه‌رلێشیواوه‌ .

هه‌روه‌ها الله‌ تعالی ده‌فه‌رمویت:

[ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ
لَا نَفَرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ]
{ البقرة ۲۸۵ }

واته‌: پێغه‌مبه‌رو ئیمانداران باوه‌ریان هه‌یه‌ به‌وه‌ی له‌ لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌
هاتۆته‌ خواره‌وه‌، هه‌موویان باوه‌ریان هه‌یه‌ به‌ الله‌ و فریشته‌کانی و کتێبه‌کانی و
پێغه‌مبه‌ره‌کانی (ده‌لێن) هه‌یج جو‌ره‌ جیاوازیه‌ک ناکه‌ین له‌ نیوان هه‌یج پێغه‌مبه‌ریک
له‌ پێغه‌مبه‌ره‌کانی الله‌ دا (له‌ باوه‌ردا)، هه‌روه‌ها وتیان: گوێرایه‌ل و ملکه‌چین (بۆ
به‌دییه‌نه‌رمان) په‌روه‌ردگارا لیخۆش بوونی تۆمان ده‌وێت و سه‌رئه‌نجام هه‌ر بۆ لای
تۆیه‌ گه‌رانه‌وه‌ .

ده‌بی‌ت که‌سی موسوڵمان ئیمانی به‌ سه‌رجه‌م پێغه‌مبه‌ران هه‌بی‌ت و جیاوازی نه‌کات
له‌وه‌ی که‌ هه‌موویان بۆ گه‌یاندنی ته‌وحید هاتوون و له‌ پێناویدا توشی ئازار و
ناپه‌حه‌تی و کوشتن بونه‌ته‌وه‌ ، وه‌ نابێت هه‌یج پێغه‌مبه‌ریک به‌ درۆ بزانی چونکه‌
ئه‌مه‌ ده‌بی‌ته‌ هۆی هه‌لۆه‌شاندنه‌وه‌ی ئه‌م مه‌رجه‌ی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و ده‌بی‌ته‌ یه‌کیک
له‌ گومراو ده‌رچوان له‌ دینی ئیسلام ، وه‌ الله‌ تعالی له‌ قورئان باسی قه‌ومه‌کانی تری
بۆکردوون کاتی‌ک پێغه‌مبه‌ره‌کانیان به‌ درۆ زانی سه‌ر ئه‌نجام توشی له‌ناو چوون
بونه‌وه‌ .

هه‌روه‌ها الله‌ تعالی باسی موشریکه‌ خۆ به‌زلزانه‌کامان بۆ ده‌کات کاتی‌ک خۆیان به‌
گه‌وره‌ زانی و پازی نه‌بوون بڵێن (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) الله‌ تعالی ده‌رباره‌یان ده‌فه‌رمویت:
[إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ] { الصافات ۳۵ }
واته‌: چونکه‌ ئه‌وان کاتی پێیان گوترا با هه‌یج په‌رسراویکی هه‌ق نیه‌ جگه‌ له‌ (الله‌)،
پشتیان هه‌لده‌کرد و خۆیان زۆر به‌زل ده‌زانی .

الطبري (٣١٠ هـ) ده‌لێ: **محمد بن الحسين** بۆی گێڕاينه‌وه ، ووتی: **أحمد بن الفضل** بۆی گێڕاينه‌وه ، ووتی: **أسباط** بۆی گێڕاينه‌وه له **السدي (١٢٧ هـ)** ده‌رباره‌ی وته‌ی الله تعالی **[إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ]** فه‌رمووی: واته به‌تایبه‌ت موشریکه‌کان . [واته موشریکه‌کان په‌ته‌ی ده‌که‌نه‌وه که به حه‌ق بڵێن **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** ، وه ئه‌مپروش ئه‌مه به چاوی خۆمان ده‌بینین که ته‌نها به زمان ده‌لێن **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** به حه‌ق له‌گه‌ڵی نین و دژی ده‌وه‌ستنه‌وه ، والله اعلم] .

{ تفسیر الطبري }

هه‌روه‌ها الله تعالی ده‌فه‌رمویت: **[أَجْعَلْ أَلَاءَ إِلَهَةٍ إِلَهًا وَحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ]**

{ ص ٥ }

واته: موشریکه‌کان ده‌یان ووت ئه‌ری هه‌موو خواکانی کردۆته یه‌ک خوا؟! به‌پراستی ئه‌مه که محمد { ﷺ } ده‌یڵی، واته **(یه‌ک خواپه‌رستن)** شتیکی سه‌یرو سه‌مه‌ره‌یه !

بینیت موشریکه‌کان پێیان قه‌بوڵ نه‌کرا که یه‌ک خوا بپه‌رستن پێیان سه‌یر بوو به شتیکی سه‌یریان ده‌زانی ! جا ئه‌وانه‌ی ئه‌مپروش به‌و شیوه‌یه‌ن بانگه‌شه‌ی ئه‌وه ده‌که‌ن که موسوڵمانن که چی پێیان قه‌بوڵ نا‌کرێ که زۆرینه‌ی خه‌ڵکی دۆزه‌خ ئافه‌ته ! پێیان قه‌بوڵ نا‌کرێ که الله به‌ته‌نها بپه‌رستن و به‌شداری ئه‌م هه‌موو کوفرو شیرکه‌ی که هه‌یه له ناو دیموکراسی و په‌رله‌مان نه‌که‌ن ! پێیان قه‌بوڵ نا‌کرێ که که‌سیک دزی بکات ده‌ستی ببردێ ! یان په‌جمی زیناکار بکړی ! خۆیان پێ موسوڵمانه که چی پێیان قه‌بوڵ نا‌کرێ حوکم کردن ته‌نها بۆ الله بی‌ت ! ئه‌ی ئه‌و که سه‌ی خۆت پێ موسوڵمانه پێویسته خۆت ته‌سلیمی الله تعالی و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکه‌یت و له‌هه‌موو شتیکی به‌قه‌سه‌یان بکه‌یت و هه‌موو شتیکی قه‌بوڵ بی‌ت و به‌هه‌مووی پازی بیت و هه‌ر شتیکی که له‌لایه‌ن ئه‌وانه‌وه هاتوو وه‌ری بگرت و په‌ته‌ی نه‌که‌یته‌وه و پێشت ناخۆش نه‌بی‌ت .

هه‌روه‌ها له فه‌رمووده‌ش هاتوو له **أبي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)** ده‌گێرنه‌وه که فه‌رموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری الله { ﷺ } فه‌رمووی: هه‌ر که‌سی بڵێ پازیم به‌الله

په‌روه‌ردگارم بئی و ئیسلام دین و به‌نامه‌م بئی و محمد {ﷺ} پی‌غه‌مبه‌رم بی‌ت ، ئه‌و که‌سه به‌هه‌شتی بو مسو‌گه‌ر ده‌بی‌ت .

أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ {ﷺ} قَالَ : مَنْ قَالَ : رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا ، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا ، وَمُحَمَّدٍ رَسُولًا ؛ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ .
{ سنن أبي داود ١٥٢٩ }

که‌وايه بزانه په‌حمه‌تی الله تعالی‌ت لی‌بی‌ت به‌مه‌رج له‌سه‌رت گیراوه له‌قورئان و فه‌رمووده که‌ده‌بئی هه‌موو شتی‌کی دین‌ت قه‌بو‌ل بی‌ت و پی‌ی پازی بی‌ت و په‌تی نه‌که‌یته‌وه ئه‌و کاته الله تعالی‌ت شه‌ها‌ده‌تی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ت لی‌ قه‌بو‌ل ده‌کات .

ده‌بئی ئه‌و وشه‌یه‌ت به‌حه‌ق قه‌بو‌ل بی‌ت که‌ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یه‌ به‌ د‌ل و به‌ زمان و کردارت وه نابئی هی‌چ شتی‌ک په‌تبه‌که‌یته‌وه که‌ له‌قورئان یان فه‌رمووده‌ی صحیح هاتووه ده‌بئی به‌ته‌واوی به‌بئی د‌ل‌گرانی هه‌موویت قه‌بو‌ل بی‌ت و په‌تی نه‌که‌یته‌وه ده‌نا به‌ په‌تکردن و پازی نه‌بوون به‌یه‌ک شت که‌ له‌ دینی ئیسلام به‌ به‌ل‌گه‌و ده‌لیل جی‌گیر بووه ئه‌گه‌ر چی‌ شه‌ش مه‌رجه‌که‌ی پی‌شوشت تی‌دا بی‌ت که‌ ئه‌مه‌ت هه‌ل‌وه‌شانه‌وه ئه‌وه هه‌مووی هه‌ل‌ده‌وه‌شی‌ته‌وه و ده‌چیته‌ی ریزی تی‌ا‌چوانه‌وه ، بو‌یه پی‌ویسته به‌ د‌ل و به‌ گیان پازی بی‌ت و قه‌بو‌ل بی‌ت هه‌ر شتی‌ک که‌ له‌م دینه‌دا هاتووه وه په‌تی نه‌که‌یته‌وه و د‌ژی نه‌بی به‌هی‌چ جو‌ری‌ک .

مەرچی ههنتنه : الكفر بما يعبد من دون الله - بئى باوهر بوون بهوهى له غهبرى الله دهپهرستريت

بىباوهر بوون بهوهى له غهبرى الله دهپهرستريت مەرجه بو دامه زراندى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ، ئهوهى له غهبرى الله دهپهرستريت و پى رازيه ئهوه طاغوته و پىويسته كوفرى پى بكري ، كوفر به طاغوت ئهسلى دينه كهته و به بى كوفر به طاغوت شه هادهتى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) دانامه زرى ، ئهوهى كه هه موو پىغه مبه ران بوى هاتبوون و فه رمانيان پى كرابوو كه كوفرى پى بكهن و به خه لكيشى رابگه يهنن ، ههر وهك چۆن الله تعالى دهفه رمويت: [وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّغُوتَ] { النحل ٣٦ }

واته: به راستى بو ناو هه موو ئوممهت و نه ته وه يهك له هه موو سه رده مي كدا په يامبه ري كمان ناردووو بو ئه وه پىيان بلى: ته نها الله بپه رستن و، له (طاغوت) و ياسا پوچه له كان دووربن ، به لى ئه و دووخاله: (الله په رستن و، وه لانانى طاغوت) كه ههر پىغه مبه رهى داويه تى به گوپى ئوممه ته كهى خويدا ئه ساس و بناغه ي گشت ئايينه كان و دينى ئيسلاميشه .

هه روه ها الله تعالى دهفه رمويت: [وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ] { الأنبياء ٢٥ }

واته: له پيش تو شه وه ئه ي پىغه مبه ر { ﷺ } ههر په يامبه ري كمان ناردووو ئيلا وه حى و سروشمان بو كرددووو كه: هيچ په رستراويك بى له من نيه جاكه وايه ههر به ته نها من بپه رستن .

الطبري (٣١٠ هـ) ده لى: بشر بوى گىراينه وه ، ووتى: يزيد بوى گىراينه وه ، ووتى: سعيد بوى گىراينه وه ، له قتادة (١١٨ هـ) ده رباره ي وته ي الله تعالى: [وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ] ، فه رموى: پىغه مبه ران عليهم السلام نيردراون به ئي خلاص (واته نيه تيان پاك بيت و موه حيد بن) وه به ته وحيد ، هيچيان لى وه رنا گرى [واته موه حيد نه بن هيچيان لى وه رنا گرى] ،

والله اعلم] ، **أبو جعفر** ووتی: من وا تێده‌گه‌م ووتی: کرده‌وه هه‌تا ده‌ری ببری وه بیخوینیته‌وه ، وه شه‌رعه‌کان جیاوازن ، له ته‌ورات شه‌ریعه‌تیکه ، وه له ئینجیل شه‌ریعه‌تیکه ، وه له قورئان شه‌ریعه‌تیکه هه‌لāl و هه‌رامی تێدایه ، وه ئه‌مه هه‌مووی له ئیخلاص بو الله وه ته‌وحید پیکهاتوو .

{ تفسیر الطبري }

الله تعالی ده‌رباره‌ی کوفر به‌طاغوت ده‌فه‌رمویت: **[فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ]** { البقرة ۲۵۶ } واته: ئینجا هه‌رکه‌سیک باوه‌ری به 'طاغوت' نه‌بی‌ت، دیاره‌ طاغوت ئه‌و که‌سه‌یه که له سنووری الله ده‌رچێ و، به‌رنامه‌ چه‌وته‌کان قبوول کا، جا هه‌رکه‌س خۆی له‌و جووره شتانه دوورگرت و باوه‌ری به الله هینا ، ئه‌وه بێگومانه ده‌ستی به هه‌نگل و به‌هۆکاریکی پته‌وو قایمه‌وه گرتوو پیکدی‌ت له **[الْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ]** که هه‌رگیز هه‌لناوه‌شیت و پسان و پچرانیشی بۆنییه وه الله تعالی یش بیسه‌رو زانایه .

واتای **[الْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ]** له فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ری الله { ﷺ } : **قه‌یسی کوری عوباده (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)** فه‌رمووی: من له مزگه‌وتی مه‌دینه دانیشتبووم پیاویک هاته ژووره‌وه له‌سه‌ر روخساری شوینه‌واری خشوع و له الله ترسان ده‌بینرا ، وتیان: ئه‌م پیاوه له ئه‌هلی به‌هه‌شته ، جا دوو رکات نوێژی کرد پاشان چوو ده‌ره‌وه ئه‌وجا منیش شوینی که‌وتم و پیم ووت: کاتیک تۆ هاتیته ناو مزگه‌وته‌وه وتیان: ئه‌م پیاوه ئه‌هلی به‌هه‌شته .

ووتی: سویند به الله نه‌ده‌بوو شتیکی که به باشی ئاگیان لی نییه بیلین و بلاوی بکه‌نه‌وه شته‌که خۆی ئاوابوو: له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌رخویدا { ﷺ } { خه‌ونیکم بینی گێرامه‌وه بۆی له‌خه‌وما وه‌ک له‌ناو باخیکدابم زۆر گه‌وره‌و پان و پۆرپوو کۆله‌که‌یه‌کی ئاسن له‌ناویابوو بنه‌که‌ی له‌ناو زه‌ویه‌که‌ی دابوو نووکه‌که‌ی چووبوو به‌حه‌وادا قولفی به‌نوکه‌که‌یه‌وه بوو نوکه‌ری له‌بنیا بوو پێیان و وتم ئاده‌ی پیایدا سه‌رکه‌وه و وتم ناتوانم جا نوکه‌ره‌که‌هات جله‌کافی له‌پشته‌وه به‌رز کرده‌وه ئیتر پیایدا سه‌رکه‌وتم هه‌تا سه‌ری سه‌ره‌وه چووم قولفه‌که‌یم گرت وتیان ده‌ست

مه‌حکه‌م بگه‌ که‌ خه‌ به‌رم بوویه‌ وه‌ ئه‌لقه‌ که‌ له‌ناو ده‌ستمدای بوو ! جا که‌ ئه‌مه‌م گه‌پرایه‌ وه‌ بو پی‌خه‌مبه‌ر {ﷺ} فه‌رمووی: ئه‌و باخه‌ ئیسلامه‌ و ئه‌و کۆله‌ که‌یه‌ش کۆله‌ که‌ی ئیسلامه‌ ئه‌و قوڵفه‌یه‌یش قوڵفه‌ی قایمه‌ واته‌: [**الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى**] یه‌ که‌ بریتیه‌ له‌ ئیمان و باوه‌ری ته‌واوی دامه‌زراو به‌ الله‌ و به‌ ئاینی پیروزی ئیسلام ، وه‌ تو له‌سه‌ر ئیسلامیت هه‌تا ده‌مریت . وه‌ ئه‌م پیاوه‌ش **عَبْدُ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ** بوو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

عَنْ قَيْسِ بْنِ عُبَادٍ قَالَ : كُنْتُ جَالِسًا فِي مَسْجِدِ الْمَدِينَةِ، فَدَخَلَ رَجُلٌ عَلَى وَجْهِهِ أَثَرُ الْخُشُوعِ، فَقَالُوا : هَذَا رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ تَجَوَّزَ فِيهِمَا، ثُمَّ خَرَجَ وَتَبِعْتُهُ، فَقُلْتُ : إِنَّكَ حِينَ دَخَلْتَ الْمَسْجِدَ، قَالُوا : هَذَا رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ. قَالَ : وَاللَّهِ مَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ أَنْ يَقُولَ مَا لَا يَعْلَمُ، وَسَأُحَدِّثُكَ لِمَ ذَاكَ ؛ رَأَيْتُ رُؤْيَا عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ {ﷺ} ، فَقَصَصْتُهَا عَلَيْهِ، وَرَأَيْتُ كَأَنِّي فِي رَوْضَةٍ ذَكَرَ مِنْ سَعَتِهَا وَخُضْرَتِهَا وَسُطْحِهَا عَمُودٌ مِنْ حَدِيدٍ أَسْفَلُهُ فِي الْأَرْضِ، وَأَعْلَاهُ فِي السَّمَاءِ فِي أَعْلَاهُ عُرْوَةٌ، فَقِيلَ لَهُ : ارْقَهُ. قُلْتُ : لَا أَسْتَطِيعُ. فَأَتَانِي مِنْصَفٌ ، فَرَفَعَ ثِيَابِي مِنْ خَلْفِي، فَرَقِيتُ حَتَّى كُنْتُ فِي أَعْلَاهَا، فَأَخَذْتُ بِالْعُرْوَةِ، فَقِيلَ لَهُ : اسْتَمْسِكْ. فَاسْتَيْقِظْتُ، وَإِنَّهَا لَفِي يَدَيَّ، فَقَصَصْتُهَا عَلَى النَّبِيِّ {ﷺ} ، قَالَ : تِلْكَ الرَّوْضَةُ الْإِسْلَامُ، وَذَلِكَ الْعَمُودُ عَمُودُ الْإِسْلَامِ، وَتِلْكَ الْعُرْوَةُ عُرْوَةُ الْوُثْقَى، فَأَنْتَ عَلَى الْإِسْلَامِ حَتَّى تَمُوتَ . وَذَاكَ الرَّجُلُ عَبْدُ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ .
{ صحيح البخاري ٣٨١٣ }

زانایانیش ئه‌وها ته‌فسیری [**الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى**] یان کردووه :

ابن عباس (٦٨ هـ) ده‌لئ: واته‌ **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** .

أنس بن مالك (٩٣ هـ) ده‌لئ: واته‌ قورئان .

سعيد بن جبیر (٩٥ هـ) ده‌لئ: واته‌ **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** .

مجاهد (١٠٤ هـ) ده‌لئ: واته‌ ئیمان .

الضحاک (١٠٥ هـ) ده‌لئ: واته‌ **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** .

السدي (١٢٧ هـ) ده‌لئ: واته‌ ئیسلام .

سام بن أبي الجعد (١٠٠ هـ) ده‌لی: واته خو‌شه‌ویستی له پیناو الله و رقیبونه وه له پیناو الله .

{ تفسیر بن أبي حاتم ٤٩٦/٢ }

که‌وايه به پیتی ته‌فسیره‌کان [**الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى**] واته ئیسلام و (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) جا بۆیه ئاگاداربه ئەمه به‌دهست نایهت هه‌تا کوفر به طاغوت نه‌که‌یت به مەرچ گیراوه له‌سه‌رت که کوفرت به طاغوت کرد ئەو کاته شه‌ها‌ده‌تی (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) ست لی وه‌رده‌گیرئ به‌بی هه‌بونی هه‌چ هه‌لوه‌شینه‌ره‌وه‌یه‌ک .

فه‌رمان کردن به کوفر به طاغوت ، الله تعالی کاتی‌ک باسی ئەوانه ده‌کات که ویستیان هه‌یه‌و ئاره‌زوو ده‌که‌ن حوکم به‌نه‌وه بۆ لای طاغوت و به حوکمی الله رازی نین ، ده‌فه‌رمو‌یت: [**أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا**] { النساء ٦٠ }

واته: ئایا نه‌تروانیوو‌ته ئەو (**دوو‌رو‌وانه‌ی**) لافی ئەوه لی ده‌ده‌ن گوايه به‌راستی باوه‌ریان هه‌یناوه به‌وه‌ی که بۆ تۆ په‌وانه‌کراوه و به‌وه‌ش که پیش تۆ په‌وانه‌کراوه (**بۆ پی‌غه‌مه‌ران**)! که‌چی ده‌یان‌ه‌وی‌ت رووب‌که‌نه طاغوت تا داد‌وه‌ریان له نیواندا بکه‌ن و چاره‌سه‌ری کیشه‌کانیان بکه‌ن، له‌کاتی‌کدا به‌راستی فه‌رمانیان پیدراوه که باوه‌ریان به (**طاغوت**) نه‌بیت، شه‌یتانی‌ش ده‌یه‌وی‌ت گوم‌رایان بکات به‌گوم‌راییه‌کی دوورو بی سنوور.

سه‌یری ئەو به‌شه‌ی بکه‌ که ده‌فه‌رمو‌یت [**وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ**] واته: فه‌رمانیان پتی کرابوو که بی‌باوه‌ر بن به طاغوت و کوفری پتی بکه‌ن ، که‌وايه ئەمرت پتی کراوه که کوفر به طاغوت بکه‌یت و بی باوه‌ر بیت به هه‌موو جو‌ریکی طاغوت و لی دوور بیت .

هه‌روه‌ها له فه‌رمووده‌ش هاتوو له **أبي مَالِكٍ** ، ئه‌ویش له **باوکیه‌وه** ده‌فه‌رمویت: بیستم **رسول الله** {ﷺ} ده‌یفه‌رموو: هه‌ر که‌سیک بلی: هیچ خوایه‌ک نییه‌ شایه‌نی په‌رستن بی‌ت به‌ حق جگه‌ له‌ الله ، وه‌ بی‌باوه‌ر بی‌ت به‌ ئه‌وه‌ی له‌ غه‌یری الله ده‌په‌رستری‌ت [واته‌ **طاغوت**] ، ئه‌وه‌ خوین و مائی حه‌رامه‌ له‌سه‌ر موسولمانان ، وه‌ حسابیشی لای الله یه‌ .

عَنْ أَبِي مَالِكٍ ، عَنْ أَبِيهِ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ {ﷺ} يَقُولُ : مَنْ قَالَ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَرَّمَ مَالُهُ وَدَمُهُ ، وَحِسَابُهُ عَلَى اللَّهِ .
{ صحیح مسلم ۲۳ }

که‌وایه‌ بزانه‌ په‌حمه‌تی الله تعالی‌ ت لی‌بی‌ت که‌ کوفر به‌ طاغوت به‌ مه‌رج گیراوه‌ له‌سه‌رت له‌ قورئان و فه‌رمووده‌ بو‌ وه‌رگرتنی شه‌ها‌ده‌تی (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) به‌بی‌ ئه‌مه‌ شه‌ها‌ده‌تی (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) ت لی‌ وه‌ر ناگیریت و له‌ قیامه‌ت یه‌کی‌ک ده‌بی‌ له‌ ئه‌وانه‌ی که‌ ده‌لین: [**وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَا**]
{ الأحزاب ۶۷ }

واته‌: ده‌لین: ئیمه‌ ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌رداری ئا‌غو گه‌وره‌کانمان بووین، هه‌ر ئه‌وان ری‌گه‌و ری‌بازی (**پراستیان**) له‌ ئیمه‌ شی‌واند و ون کرد (**الله** **پس‌وایان** ده‌کات). هه‌روه‌ها الله تعالی‌ ده‌فه‌رمویت: [**أَلَمْ تَكُنْ ءَايَتِي تَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ فَكَنتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ**]
{ المؤمنون ۱۰۵ }

واته‌: (**ئه‌وسا الله** **پرسیاریان لی‌ ده‌کات**) ئایا کاتی خو‌ی ئایه‌ته‌کانی من به‌سه‌رتاندا نه‌ ده‌خو‌ینرایه‌وه‌؟ که‌چی ئی‌وه‌ برواتان پی‌ نه‌بوو، به‌ درو‌تان ده‌زانی؟

ئه‌وانیش ده‌لین: [**قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ {۱۰۶} رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ {۱۰۷}**] { المؤمنون ۱۰۶-۱۰۷ }

واته‌: ده‌لین: په‌روه‌ردگارا نه‌گبه‌تی و نه‌هامه‌تی سه‌رشانی گرتین و زāl بوو به‌سه‌رماندا ئیمه‌ که‌سانیک‌ی گوم‌را بووین ، په‌روه‌ردگارا له‌ ناو ئا‌گری دۆزه‌خ و سزا‌که‌یدا ده‌رمان به‌ینه‌ ئه‌گه‌ر جاری‌کی‌ تر گه‌پاینه‌وه‌ (**بو‌ گوم‌رای**) ئه‌وه‌ ئی‌تر دیاره‌ که‌ ئیمه‌ که‌سانیک‌ی سته‌مکارین .

الله تعالى یش پێیان دهفهرمویت: [قَالَ أَحْسُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ] { المؤمنون ١٠٨ }
واته: (الله تعالى له وهلامياندا به توورهیهوه) دهفهرمویت: بئ دهنگ بن و دهمتان
داخن ، قسهشم له گه لدا مه کهن .

کهوايه پيش ئهوهی کات به سهزماندا تپهپریت و بگهینه کاتیک که گه رانهوهی نییه
و که سیش نابیتته فریاد رهسمان با ئهه ههشت مەرجهی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) له خوماندا
بهینینه دی و بهتهواوی کاری پئ بکهین و بیینه یه کیک له ئههلی ئهه (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)
یه .

تیرامینه لهه فهرموودهیهی رسول الله { ﷺ }

ابن عمر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) دهیگیریتتهوه له پیغه مبه رهوه { ﷺ } که فهرموویهتی: نویت
به بئ لهشی پاک و دهست نویت وهرناگیری ، ههروهها خیر و سهدهقهی دزی و ناپاکی
له دهستکهوتی جهنگی (غهنیمهت) یش وهرناگریت .

عَنِ ابْنِ عُمَرَ ، عَنِ النَّبِيِّ { ﷺ } قَالَ : لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ بِغَيْرِ طُهُورٍ ، وَلَا صَدَقَةٌ مِنْ غُلُولٍ .
{ سنن الترمذي ١ }

کهوايه دلنیا به چۆن نویت به بئ دهست نویت وهرناگیری لای الله ئهوهاش ووتنی (لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) به بئ ههبوونی مەرجه کانی وهرناگیری و هیچ سودیک به خاوه نه کهی
ناگه یه نیت جا بویه مەرجه کانی له خۆتدا بینه جئ تا به حهقیقی بیته یه کیک له
ئههلی ئهه (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یه .

وهلامی گومانیکى گومراکان و قهبر په‌رستان

گومراکانی وهک سوڤییه قهبر په‌رسته‌کان و ئه‌شعه‌رییه‌کانی سه‌رده‌م ده‌لین ئه‌م مه‌رجانه‌ی (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) داهیتراوی دواى سه‌له‌فه وهک (**ابن تیمیه و محمد بن عبدالوهاب**) زانایانی نه‌جدی که گوايه ئه‌مان ئه‌م مه‌رجانه‌یان داناوه و خه‌لکیان له‌سه‌ر نه‌بونی ئه‌م مه‌رجانه ته‌کفیر کردوووه و پیشت‌شتی وا له سه‌رده‌می سه‌حابه‌و دواى ئه‌وانیش نه‌بووه ! ئایا ئه‌مه راسته ؟ به‌راست (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) هیچ مه‌رجیکى نییه ؟ یان ئه‌م مه‌رجانه‌ی که باس‌مان کرد له پیشت‌شت له سه‌رده‌می سه‌له‌ف باس‌نه‌کراوه و نه‌بووه ؟

بیگومان ئه‌مه درۆیه‌کی گه‌وره‌یه که ده‌کری و چه‌واشه‌کردنی خه‌لکییه و بانگه‌وازی خه‌لکییه بۆ رێگه‌ی دۆزه‌خ جا بۆیه لی‌ره‌دا ئاماژه به‌ چه‌ند ئه‌ته‌ریک ده‌که‌ین له سه‌له‌ف که باسی مه‌رجه‌کانی (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) یان کردوووه و دانیان پێدا ناوه ، وه گومانی موشریکان و قهبر په‌رستان هه‌لده‌وه‌شینییه‌وه به‌ ئیزنی الله تعالی .

ئاماژه‌کردن به مه‌رجه‌کانی (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) لای سه‌له‌ف :

له ئیمامی **الحسن البصري** (۱۱۰ هـ) هاتوووه رحمه الله که پێی وترا : خه‌لکی ده‌لین هه‌ر که‌سێ بلی (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) ده‌چیتته به‌هه‌شته‌وه ، ئیمام فه‌رمووی : هه‌ر که‌سێ بلی (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) و حه‌ق و مافه‌کانی بدات ده‌چیتته به‌هه‌شته‌وه .

ما جاء عن **الحسن البصري** رحمه الله أنه قيل له : إن ناساً يقولون : من قال « **لا إله إلا الله** » دخل الجنة ؛ فقال : من قال « **لا إله إلا الله** » فأدّى حقها وفرضا دخل الجنة .

وه هه‌روه‌ها ئیمامی **الحسن البصري** (۱۱۰ هـ) به **فه‌ره‌زده‌قی شاعیری** فه‌رموو :
کاتی‌ک خیزانه‌که‌ی مردبوو ده‌یخسته‌گۆر فه‌رموو‌ی ئه‌ی فه‌ره‌زده‌ق چیت
ئاماده‌کردوو به‌ ئه‌م پۆژه ؟ فه‌ره‌زده‌ق ووتی : شه‌هاده‌ی (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**)-م
ئاماده‌کردوو ماوه‌ی حه‌فتا سائه ، ئیمام فه‌رموو‌ی : به‌ ئی باشت‌رین شتی‌که‌ ئاماده‌ت
کردوو به‌ لām (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) مه‌رجی هه‌یه ، جا ئا‌گاداره‌ ئامان نه‌که‌ی بوه‌تان بۆ
ئافره‌تی‌کی داوین پاک بکه‌یت .

[فه‌ره‌زده‌ق شاعیر بووه‌ بۆیه ئیمامی **الحسن البصري** ترساندوو‌یه‌تی نه‌کا
له‌شیعه‌ره‌کانیدا بوه‌تان بۆ ئافره‌تی‌کی داوین پاک بکات] .

وقال **الحسن للفرزدق** وهو يدفن امرأته : ما أعددت لهذا اليوم ؟ قال : **شهادة أن لا
إله إلا الله** منذ سبعين سنة ، فقال الحسن : نعم العدة لكن لـ « **لا إله إلا الله** »
شروطاً ؛ فأياك وقذف المحصنات .
{ معارج القبول بشرح سلم الوصول الى علم الأصول في التوحيد ص ۲۳۱ }

هه‌روه‌ها **وهب بن منبه** (۱۱۴ هـ) به‌که‌سی‌کی فه‌رموو : که پرسیا‌ری لێی کردبوو ،
ئایا (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) کیلی به‌هه‌شت نیه؟
وهب فه‌رموو‌ی به‌ ئی ، به‌ لām هه‌چ کیلی‌ک نیه ئیلا ددانی هه‌یه ، ئه‌گه‌ر تۆیش هاتی
به‌ کیله‌که‌وه که ددانی هه‌بوو ئه‌وه بۆت ده‌کاته‌وه وه ئه‌گینا بۆت ناکاته‌وه .

وقال **وهب بن منبه** لمن سألته : أليس مفتاح الجنة « **لا إله إلا الله** » ؟ قال : بلى ؛
ولكن ما من مفتاح إلا له أسنان ، فإن أتيت بمفتاح له أسنان فُتح لك ، وإلا لم يُفتح
لك . { الأسماء والصفات للبيهقي ۱/۲۷۴ }

[چه‌ند جوان وه‌سفی کردوو کیلی‌ک ئه‌گه‌ر دانه‌کانی نه‌بی ده‌رگات بۆ ناکاته‌وه ،
(**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) ئه‌گه‌ر مه‌رجه‌کانی تێدانه‌بوو ناتوانی پێی بچیته‌ ناو به‌هه‌شته‌وه ،
ددانه‌کانی ئه‌و کیله‌ که وشه‌ی (**لا اله الا الله**) یه‌ ئه‌وه روکن و مه‌رجه‌کانیه‌تی ،
وه‌ک له‌ زۆر فه‌رموو‌ده هاتوو که باس له‌وه ده‌کات (**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**) هو‌کاره‌ بۆ

ئه‌وه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی بخاته به‌هه‌شته‌وه ، وه له‌گه‌ل ئه‌و چوونه به‌هه‌شته‌وه چه‌ندین مه‌رج دانراوه بو خاوه‌نه‌که‌ی چونکه به‌بی ئه‌و مه‌رجانه ئه‌و وشه‌یه که (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یه قه‌بولکراو نییه و وه‌ر ناگیریت وه‌ک له پیشت‌ر باسی پروکن و مه‌رجه‌کانمان کرد به به‌لگه‌ی قورئان و فه‌رمووده .

به پیی ئه‌م ده‌لیل و به‌لگانه گومانی قه‌بر په‌رستانمان پوچه‌ل کرده‌وه که ده‌لین مه‌رجه‌کانی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) لای سه‌له‌ف نه‌بووه و دوا‌ی ئه‌وان دروستکراوه بی‌گومان درو‌یان کردوو وه درو‌کانیشیا‌مان هه‌لوه‌شاندوه ، ولله‌ الحمد .

که‌وا‌یه بزانه په‌حمه‌تی الله‌ تعالی‌ ت لیبت که ووتنی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ته‌نها به زمان به‌بی ئه‌وه‌ی حه‌ق و مافه‌کانی بده‌یت و مه‌رجه‌کانی له خوت‌دا جیه‌جی بکه‌یت ئه‌وه هیه‌ج سودیک‌ت پی ناگه‌یه‌نیت و ناتباته به‌هه‌شته‌وه ، جا بو‌یه تا رو‌ح له جه‌سته‌ت ماوه له واتای (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) تی بگه‌و مه‌رجه‌کانی به ته‌واوی له خوت‌دا بی‌نه جی تا له قیامه‌ت بیته‌هوی ئه‌وه‌ی که له ئاگر رزگارت بکات و بتباته به‌هه‌شتی هه‌تا هه‌تاییه‌وه‌و به نه‌مری تییدا به ئاسوده‌یی و بی هیه‌ج نا‌ره‌حه‌تییه‌ک تییدا بژیت ، الله‌ تعالی‌ بیکاته‌ نسیبی هه‌موو موسو‌لمانیک ، آمین .

کو‌تاییمان به‌وه ده‌هینین که تو هه‌تاوه‌کو شه‌و و رو‌ژ ئه‌م مه‌رجانه‌ی که با‌سمان کرد بخو‌ینیته‌وه به‌راستی‌ نرخ‌ی له‌که‌م بوون نییه هه‌ر له زیاد بوونه ئه‌بی باش ئاگادار بیت لی‌شی بی تا‌قه‌ت نه‌بی چونکه هه‌موو قورئانه‌که‌ی تو له‌سه‌ر ئه‌مه‌یه وه هه‌موو قورئانه‌که‌ت بو ئه‌مه هاتوو وه هه‌موو پی‌خه‌مبه‌ران علیهم‌السلام بو ئه‌مه هاتوون وه هه‌موو جن و ئینس بو ئه‌مه دروستکراوه خو‌شه‌ویستانم .

وصلی اللہ علی نبینا محمد وعلی آلہ وصحبہ أجمعین

بہر وار: ۱۴ / رمضان / ۱۴۴۳ ہجری